டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090.
25045

போஸ்டு ரி. நெ. 237

குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு—திருக்குறள்.

தொகுதி 6 } 1907 ஆம் ஜனவரிமீ. { பகுதி 1

விஷயங்கள்.

...தியா இலாகாவின் புதுச்சட்டங்கள்—பத்திராதிபர்.
சிந்தாமணிசரித்திரம்—பி. எஸ். சுப்பிரமணியய்யரவர்கள்.
ராயபகதூர் சிதாராம்சிவராம் பட்டவர்த்தன் அவர்கள் பி. ஏ. } எம். ராகவேங்கிடாச்சாரவர்கள்.
...ள் விவரணம்—என். பார்த்தசாரதியார்.
[illegible] ...சாரக்கோத்து } பத்திராதிபர்.
குமரை சரித்திரம்—மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

சொந்தக்காரர்—மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

பத்திராதிபர் { [illegible] / மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

மதுரை விவேகபாநு அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

...சந்தா ... ரூபா 2. (பத்திரிகை 1-க்கு விலை அணா 5

அன்பளிப்பு. திரு. க. சுப்பிரம[redacted]ரவர்கள்.

உ

குமரன் துணை

விவேகபாநு

மதுரையில் பிரசுரமாகும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

ஆறாவது வால்யூம்.

பத்திராதிபர் } எஸ். சாமிநாதையர்.
மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

சொந்தக்காரர் மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

வருஷ சந்தா ரூபா இரண்டுதான்.

சஞ்சிகை சேர்த்துப் பயிண்டுசெய்த இந்த வால்யூம்

விலை ரூ. 2—4—0

விவேகபாநு ஆபீஸ், வடக்காவணி மூலவீதி. 251 நிர். வீடு.

1907ஆம் டிசம்பர்மீ

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலை, மதுரை.

விவேகபாநு 6-வது வால்யத்தின் பொருளடக்கம்.

விஷயங்கள்	விஷயதானஞ்செய்தோர்.	பக்கம்.
அமீரின் வரவு ...	..பத்திராதிபர்	25.
அமெரிக்க தனவான்களும்வித்தியாதானமும்.	ஷை	136.
ஆயுர்வேதத்தின் வரலாறு ...	ஓர் ஆயுர்வேதி	339.
இந்தியாவில்ராஜதுரோக சரித்திரம்	சுதேசமித்திரன்	421.
இராஜசிந்தனைசட்டம்	பத்திராதிபர்	414.
இரக்கம் ...	... ம. கோபாலகிருஷ்ணையர் அவர்கள்	345.
இராஜபக்தி ..	ஷை	342.
ஒ[illegible]டிவேட்டை ...	எஸ். சாமிநாதையர் அவர்கள்	15[illegible]
ஓர் விவாணம்	எளியார்க்கெளியன்	18.
கர்னல்ஆல்காட்துரையின் நிர்யாணம்	பத்திராதிபர்	41.
கல்விப் பொருட்காட்சி ..	ஷை	321.
கல்கத்தா கைத்தொழிலாளர் கூட்டத்தில் சுதேசிய பிரசங்கம்	சுதேசமித்திரன்	354.
புதுவை ராதாகிருஷ்ண சாஸ்திரி அவர்கள் சரமகவிகள்	ஓர் அன்பன்.	465.
காங்கிரெஸ் மகாசபை ..	ம. கோபாலகிருஷ்ணையர் அவர்கள்	441.
காதம்பரி ...	... P. R. கிருஷ்ணமாசாரியாரவர்கள்	346. 385.
குமண சரித்திரம்	மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர் அவர்கள்	33. 78.
முகவுரை	மே சொ. சுப்பிரமணியக்கவி[illegible]வர்கள்	189.
கோதிலர்மனம் ...	ம. கோபாலகிருஷ்ணையர் அவர்கள்	313.
சூராய நீதிகள் ..	... பத்திராதிபர்	241.
சமாசாரக்கொத்து	ஷை	28. 66, 181. 315. 357. 377. 42[illegible]
சர்க்கரைக் கைத்தொழில்	.. பத்திராதிபர்	417.
சிங்கமும். புலியும் பிராணியும்	ம. கோபாலகிருஷ்ணையர் அவர்கள்	246.
சிந்தாமணி சரித்திரம்	பி. எஸ் சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள்	7. 57. 260. 407
சுயராஜ்யம் .	சுதேசாபிமானி	70.
சுதேசாபிமானம் ..	மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்.	249.
சென்னை இராஜதானியின் ஜில்லா பிரிவினை	தக்ஷணதீபம்	142
தமிழ் முதமொழியின் வளர்ச்சியும்தளர்ச்சியும்	ம. கோபாலகிருஷ்ணையர் அவர்கள்	281.

விஷயங்கள்.	விஷயதானஞ்செய்தோர்.	பக்கம்.
தர்மபரிபாலனம் ...	பத்திராதிபர்	401.
தலைமகுடன் சரித்திரம்—	ம. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள்	449.
திருஉருமாமலைச் சிலேடை வெண்பா	மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள்	429, 467.
தீமை ...	ம. கோபாலகிருஷ்ணையர் அவர்கள்	248.
தீநெறி ..	ஷை	344.
துஷ்யந்தன் சரித்திரம்	C. நாராயணசாமி அய்யர் அவர்கள்	367.
தென்னாட்டுக்கு ஓர் நாஷனல் காலேஜ் I. II.	பத்திராதிபர்	81, 145.
தேசப்பயிற்சி	இந்தியா	173.
நமதுநாட்டுப்பருத்தித் தொழில்	சுதேசமித்திரன்	156.
நாட்டின் நலத்தைத்தேடுவது எவ்விதம்	பத்திராதிபர்	361.
நிருகுராஜன்கதை	R. ராகவேந்திராச்சார் அவர்கள்	51.
புத்தகக் குறிப்பு	பத்திராதிபர்	161.
மகமதியமதமும் இந்திய ஜனசமூகமும்	வ. அனந்தையர் அவர்கள்	125.
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க மஹோற்சவம்	பத்திராதிபர்	149.
மீன் உரம்	ஷை	337.
மிஸ்டர் ராமாரிவும் ஜப்பான் விருத்தாந்தமும்	சுதேசமித்திரன்	61.
ராபர்ட்கிளைவ் ..	எஸ். சாமிநாதையர் அவர்கள்	167, 324
ராய் பகதூர் சீதாராம் விசுவநாத் பட்டவர்த்தன் அவர்கள் B. A.	M. ராகவேந்திராச்சார் அவர்கள்	14.
ராய் பகதூர் C. நாகோஜிராவ் அவர்கள்	எஸ். சாமிநாதையர் அவர்கள்	164.
ஸ்ரீ மீனாக்ஷிஸ்தோத்திரம்	பி. எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள்,	329, 457.
ரோஜா	ம. கோபாலகிருஷ்ணையர் அவர்கள்	343.
லாலா லஜபதிராய்சரித்திரம்	சுதேசமித்திரன்	92.
வித்தியா இலாகாவின் புதுச் சட்டங்கள்	பத்திராதிபர்	1.
விநோதங்கள் ...	ஒரு விநோதப்பிரியன்	138.
வியவசாய இந்தியாவில் கடுந் தீர்வை	சுதேசமித்திரன்	251.
ஜகத்ஜோதி	எஸ் சாமிநாதையர் அவர்கள்	45. 85.
ஜனநிலையும் அந்நிலைக்கு இன்றியமையாதவைகளும்	தேசாபிமானி	106.

பத்திராதிபர்.

சுதேசிய ஏலக்கிருஷிக் கம்பெனி.

சுதேசிய ஏலக்கிருஷிக் கம்பெனி:— இப்பெயர்கொண்ட சங்கம் ஒன்று மதுரை ஜில்லா கோம்பை நகரத்தில் ஸ்தாபிக்கப் பெற்றுள்ளது. இக்கம்பெனியின் நோக்கம் அவ்வூருக்குச் சமீபத்துள்ள திருவனந்தபுரம் சமஸ்தான எல்லையில் தற்காஸ்து மூலம் நிலங்களைப் பெற்று ஏலப்பயிர்செய்து பலனடையவேண்டுமென்பதேயாம். இதைப்பற்றிய அறிக்கைப்பத்திரமொன்று நமது நவம்பர் பத்திரிகையுடன் சேர்த்தனுப்பப் பெற்றிருப்பதால் முழு விவரமும் நம் நேயர்களறிந்து கொள்வார்கள். அறிக்கையிற் கண்டபடி பங்கு 1-க்கு 25 ரூபா கொடுத்தால் 5-வது வருடமுதல் பிரதி வருடமும் (பங்கு 1-க்கு) 20 ரூபா லாபம் வரக்கூடும். இக்கம்பெனியார் 2000 பங்கு ஏற்படுத்தியனிக 4000 (நாலாயிரம்) பங்குகளாக்கி ஒருலட்ச ரூபா மூலதனமாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சுதேசிய வளர்ச்சிக்கு இதுவுமொரு நற்காரியமென்றே கூறலாம். சொற்பத்தொகை பெற்றுச் சமீபத்தில் பெருந்தொகை கொடுப்பதாகச் சொல்லி ஏமாற்றிவரும் மரணப்பண்டு, கலியாணப்பண்டுகளில் பணத்தைப்போட்டு ஏமாந்துபோகும் நம்மவர்கள் கண்விழித்து இப்படிப்பட்ட தோரன்மைக்கேற்ற காரியங்களில் பிரவேசித்துப் பங்குபெற்றால்தான் முன்னுக்குவரலாம். இக்கம்பெனியின் அக்கிராசனாதிபதியான ஸ்ரீமத் உ. ம. சே. துபக்கல்சாய்பு ராவுத்தரவர்களையும் மற்றும் இக்கம்பெனி அங்கத்தவர்கள் பலரையும் நாம் நேரிலறிவோம். இவர்கள் உண்மையான தேசாபிமானிகள். வியாபாரமுறையில் மிகத்தேர்ந்தவர்கள். பொதுஜனக்ஷேமத்தையே நினைப்பவர்கள். வேறு பலதுறை வர்த்தகங்களை நன்கு செய்து மதிக்கப்பெற்றவர்கள். இவர்களில் எமதின்னுயிர் நண்பர் ஸ்ரீமத் உ. ம. சே. முகியித்தீன்பிள்ளை ராவுத்தரவர்களிவ்விஷயத்தில் மிகவும் பாடுபடுகிறார்கள். சுதேசாபிமானச்செல்வர்கள் ஒவ்வொருவரும் இக்கம்பெனியில் பங்குபெற்றுப் புகழும் பொருளுமெய்தி வாழ்வார்களாக. இவ்விஷயமாக மற்றும் விவரம் தெரியவேண்டியவர்கள் மேற்குறிப்பிட்ட இருவரிலொருவர்க்கெழுதித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

பத்திராதிபர்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

குமரன் துணை

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

தொகுதி 6 } 1907ஆம் ஜனவரிமீ { பகுதி 1

வித்தியாஇலாகாவின் புதுச்சட்டம் II.

சென்ற சஞ்சிகையில் பிரதம வித்தியா விஷயமாய் ஏற்படுத்தப்பட்ட புதுச்சட்டங்கள் சிறுகிராமங்களுக்கு அநுகூலமானவையென்றும் பெருங்கிராமங்களுக்கும் பட்டணங்களுக்கும் பிரதிகூலமானவையென்றும் கூறினோம். அவ்வித அபிப்பிராயத்தைத் திருஷ்டாந்தமூலமாகவும் ருஜுப்படுத்திக்காட்டினோம். பிரதமவித்தியா விஷயமாய் கவரன்மெண்டார் எத்தனையோ பாடுபட்டுவரத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது வாஸ்தவமே. வருஷாவருஷம் அதற்கென்றே தனிமையாய் 6-லக்ஷம் ரூபா எடுத்துக்கொடுக்கிறார்கள் அதனைக்கொண்டு வித்தியா இலாகாதார் பிரதமவித்தையை மிக அபிவிருத்திபண்ணி உத்தேசித்திருப்பதும் உசிதமே. இனி லோகல் போர்டுகளும் முனிஸிபாலிடிகளும் இக்கல்விவிஷயமாய் அதிகப் பணம் செலவிடும்படி நேரிடும். அவர்கள் அக்கல்விக்கு என்று தற்காலம்செலவுசெய்து வருவது மிகவும் சொற்பமே. அத்தொகையை அபிவிருத்திபண்ணிக்கொடுக்கக் கவரன்மெண்டார் தயாராயிருக்கிறார்கள்.

இதுநிற்க,—தற்காலம் கவரன்மெண்டார் இதுவரை ஏற்படாத ஒருபுதுயோசனை செய்துவருகிறார்கள். அஃதென்னவெனில், பிரதமபாடசாலைகளில் சம்பளமில்லாமல் கல்விகற்பிப்பதே. தற்காலம்பிரதமபாடசாலைகள் கவரன்மெண்டாராலும், லோகல் போர்டாரவர்களாலும், மிஷனரிகளாலும், சுதேசிகளாலும் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. கல்வி மிகவும் குறைவாயிருக்கிற மலைநாடு முதலான சிற்சில

இடங்களில் மட்டும் கவர்ன்மெண்டார் சொந்தத்தில் தாங்களே பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தி நடத்திவருகிறார்கள். அவைகள் மிகச்சொற்பமே. லோகல் போர்டார் நடத்திவரும் பாடசாலைகளும் அதிகமாகவில்லை. ஒவ்வொரு ஜில்லா போர்டாரும், ஒவ்வொரு முனிஸிபாலிடியாரும் பிரதம கல்வி விஷயமாய்த் தற்காலம் செலவிடுகிற தொகை அவர்கள் வருவாயை உத்தேசிக்க மிகச்சொற்பமென்றே கூறலாம். இது விஷயத்தில் யாதொரு ஸ்திரமானஒழுங்குகளும் ஏற்படவில்லை. நூற்றுக்கு இவ்வளவு செலவிடுகிறது என்ற நிபந்தனை ஏற்படுத்தி அத்தொகைகளை அவர்கள் சரிவரச்செலவிடுகிறார்களா என்று பார்ப்பது இன்றியமையாதது. முனிஸிபாலிட்டி விஷயமாகவாவது பேருக்கு ஒரு நிபந்தனையிருந்து வருகிறது. லோகல்போர்டு விஷயத்தில் யாதொரு நிபந்தனையுங்காணோம். அவ்வித நிபந்தனைகள் ஏற்பாடுசெய்து அவ்வாறு சேர்க்க தொகைகளைச் சரிவரச செலவிடச்செய்வது வித்தியா இலாகாதாரின் கடமையாம். கவர்ன்மெண்டார் இதுவிஷயத்தில் எவ்வித உதவியுஞ்செய்யத் தயாராயிருப்பார்களென்பது திண்ணம். இதனுடன் அவர்களுக்கு இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற ஆறு லக்ஷ ரூபாவினின்று அவரவர்களுக்கு வேண்டுமளவு கொடுத்துப் பிரதம வித்தையை அபிவிருத்திசெய்தல் வித்தியா இலாகாதாரின் கடமையாம். அவ்விதமே நடத்த அவர்களும் கருத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்பது யாவரும் அறிந்தவிஷயம். ஆனால் அவ்விதம் செய்வதில் பணத்தை வாரியிறைக்காமல் யுக்தமாகச் செலவிடல் வேண்டும். லோகல்போர்டாரும் இது விஷயத்தில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்து எங்கும் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்திப் பிரதமகல்வியை அபிவிருத்தி செய்தல்வேண்டும்.

இவ்விதம் பிரதமபாடசாலைகளை அபிவிருத்திசெய்யும்பக்ஷத்தில் தேசத்துக்குப் பெருத்த நன்மை உண்டாகும் என்பதிற்றடையில்லையாயினும் உயர்தரக் கல்விக்குச்சொற்பம் தடை யேற்படு மென்பது நம்கருத்து. தற்காலம் முனிஸிபாலிடியாரும், லோகல் போர்டாரும் அநேக இடங்களில் ஹைஸ்கூல்களும், காலேஜ்களும் ஏற்படுத்தி உயர்தரக் கல்வியை அபிவிருத்திசெய்து வருகிறார்கள். அவையெல்லாம் இனி அடியோடே தொலைந்துபோகும். உதாரணமாகக் கரூர்,

திண்டுக்கல், குளித்தலை, தாராபுரம் முதலிய இடங்களில் ஏற்பட்டு நடந்துவரும் ஹைஸ்கூல்களும், லோயர் செகண்டரி பாடசாலைகளும் கைவிடப்படுமென்று அஞ்சுகிறோம். பிரதம பாடசாலைக்குச் செலவிடப் போதுமான பணமில்லாத இந்த போர்டார்கள் உயர்தரக் கல்வியை எங்கு ஆதரிக்கப்போகிறார்கள். அவர்கள் ஆதரிப்பதாகஇருந்தாலும் வித்தியாஇலாகாதார் அவர்களை அவ்வாறுசெய்யும்படி விடுவார்களோ என்பது சந்தேகம். அநேக இடங்களில் இம்மாதிரிப்பாடசாலைகள் அவர்கள் ஆதரவிணையிலிருந்து வருவதால்தான், நம்நாட்டு உயர்தரக் கல்வி அபிவிருத்தி யடைய இடமுண்டாகின்றது. அவைகளுக்கு லோபம்வந்துவிடும் பக்ஷத்தில் நாட்டின் உயர்தரக்கல்வி படியோடே அற்றுப்போகாவிடினும் மிகவும் குறைவுபடும் என்பது திண்ணம். இதுவிஷயமாகத் தற்காலம் ஏற்பட்டிருக்கிற செலவையே அந்த போர்டார்களில அநேகர் ஆக்ஷேபித்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள். இனி இப்பாடசாலைகள் புதுச்சட்டப்படி அபிவிருத்தியாக வேண்டுமானால் அதிகப்பணம் செலவிடல் வேண்டும். அது நடக்கும என்று தோற்றவில்லை. கவரன்மெண்டாரும் பிரதமகல்வி விஷயத்தில் ஊர்ஜிதமாய்க் கங்கணம கட்டிக்கொண் டிருப்பதால் உயர்தரக் கல்வி இவர்களால் ஆதரிக்கப்படுமோ என்பது சந்தேகமே. இதுவிஷயமான தீர்மானங்களும், அபிப்பிராயங்களும இச்சமயம் முடிவுபெறாவிடினும் மூன்றுவருஷங்களுக்குள் ஒரு முடிவுக்குவரும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. ஆகையால், லோகல்போர்டார் பிரதமகல்வியை அதிகம் பரவச்செய்வார்கள். பணம் அதிகம்கிடையாததால் இப்பொழுது இருக்கப்பட்ட நிலைமையினும அபிவிருத்தியடைந்தாலும் நாடு எங்கும் இவர்கள் பாடசாலைகளே ஏற்பட்டுப் பிரதம கல்வி போதுமான அளவு இவர்களால் ஆதரிக்கப் படுமென்று நாம் ஒருகாலும் எதிர்பார்க்கமுடியாது. ஆகையால் இம் முக்கியமான கல்வி ஏனைய இருவராலேயே அபிவிருத்தியாகவேண்டும்.

மிஷனரிகள் இதுவிஷயத்தில் தற்காலம் செய்துவருகிற ஏற்பாட்டினும் அதிகபலமான ஏற்பாடுசெய்து வருவார்கள். கவரன்மெண்டாருடைய சகாயம் அவர்களுக்கு முன்னிலும் அதிகமாகக்கிடைக்க வழியேற்பட்டு விட்டபடியால் அவர்கள் அதுவிஷயத்தில் மிகவும்

ஊக்கத்துடன் உழைக்க முன்னுககுவருவார்கள். இதனுல் நம் நாட்டுக்கு அதிக்க்ஷேமம் உண்டாகுமென்று நாம் நினைக்கக் கூடாது. இதனுல் நம் சுதேசகல்வி க்ஷீணிக்க இடமுண்டாகும் என்று பயப்படுகின்ருேம். ஏனெனில் நம் நாட்டில் தற்காலம் பிரதம கல்வியானது பாதிக்குமேல் சுதேசிகளுடைய கையிலேயே இருந்து வருகின்றது. கவரன்மெண்டார் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற விதம் பிரதம பாடசாலைகளில் பிள்ளைகளுக்குச் சம்பளம வாங்கக்கூடாது என்ற ஏற்பாடு ஊர்ஜிதத்துக்கு வந்துவிட்டால் பாதிக்குமேல் நம் சுதேசிகள்கையிலிருக்கிற பிரதம கல்வியானது அபாயத்துக் குட்படும் என்பது திண்ணம். எவ்வாறு என்று ஆராய்ந்துபார்ப்போம்.

தற்காலம சுதேச பாடசாலைகள் எல்லாம் வசூலாகிற சம்பளத்தாலும், கவரன்மெண்டு கிராண்டினுலும் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கவரன்மெண்டார் சம்பள வசூலை நிறுத்திக் கிராண்டை அதிகரிக்கச்செய்தாலும் கிராண்டைமட்டுங்கொண்டு பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துவோர் மிகச்சொற்பமே ஆவார்கள். கிராண்டு என்று எப்பொழுது ஏற்படுகின்றதோ கவரன்மெண்டார் பூராச்செலவையும் கொடார்களென்பது திண்ணம். ஆகையால் சம்பளவசூல் நிறுத்தப்பட்டால் ஜனங்களுக்கு மிகவும் அநுகூலமாகுமென்று மேற்பார்வையாகத்தோன்றினுலும் அதனுல்சுதேசகல்விக்குப் பிரதிகூலமே உண்டாகும் என்பது நம் துணிபு. சுதேசிகள் எபபொழுது பள்ளிக்கூடங்களை நடத்த முன்னுக்கு வரவில்லையோ அப்பொழுதே அவை மூன்று பேர்கள் கையில் போக நேரிடும். கவரன்மெண்டாரோ தாங்களே நேரில் பிரதம கல்வி விஷயமான பாடசாலைகளை ஸ்தாபித்து ஆதரிக்கப்போகிறதில்லை. லோகல்போர்டார் தலைமேல் அப்பாரத்தைச் சுமத்தி அவர்களுக்குத் திரவியசகாயம்செய்து அவர்களைக்கொண்டு நடத்துவார்கள். லோகல்போர்டுகளுக்கோ எத்துணையோ செலவுகளில் இஃதொன்று. ஆகையால் பிரதமகல்விக்கென்று போதுமான பணம் செலவிடச் சக்தியிராது. ஆகையால் எல்லாம் மிஷனரிகளுக்கே அநுகூலமாகமுடியும். அவர்களோ எப்பாடுபட்டும் கீழ்ஜாதி யாருக்குள் கல்வியைப் பரவச்செய்து அவர்களைத் தங்கள்மதத்துக்குக் கொண்டுவர முயலச்சித்தமாயிருக்கிருர்கள்.

ஆகையால் அவர்கள் காட்டிலேயே மழைபெய்யும். நம் நாட்டார் இதுவிஷயத்தில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்து தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யாமற்போனால் இப்புதுச்சட்டங்களால் நம் தேசத்துக்கல்விக்கு அநுகூலமுண்டாவதினும் பிரதிகூலமே அதிகமாய் விளையும். ஆகையால் நம் நாட்டுப் புத்திமான்கள் இது விஷயத்தில் ஏனோதானோவென்று இருத்தல் கூடாது. தற்காலம் நம் சுதேச பாடசாலைகளாற்றான் நம் மதத்துக்கு க்ஷேமமுண்டாகி வருகின்றது. கிராமாந்தரங்களிலுள்ள பாடசாலைகளே நம்மதத்தைச் சிறிது போற்றி வருகின்றன. இன்னும் அநேகம் கிராமப்பள்ளிக்கூடங்களில் அம்பிகைமாலை விநாயகர் தோத்திரம் சரஸ்வதி தோத்திரம் முதலிய மதப்பாடங்கள் நடந்துவருகின்றன. அப்பாடசாலைகளை நடத்தும் உபாத்தியாயர்கள் கிராமத்துப்பழைய குடித்தனக்காரர்களுடைய பிரீதியைச் சம்பாதிக்கும் வண்ணமும் தங்கள் வருவாயை உத்தேசித்தும் இவைகளை நடத்திவருகிறார்கள். புதுச்சுவடி தொடங்கும்பொழுதெல்லாம் உபாத்தியாயருக்குச் சொற்ப வரும்படி உண்டு. அவைகளெல்லாம் அடியோடே தொலைய நம் நாட்டுக்கல்வி பட்டணங்களிலுள்ள கல்வியைப்போலச் சிறிதும் மதசம்பந்தமில்லாமல் போய்விடும். இம்மட்டும் நின்றாலும் பாதகமில்லை. மிஷனரிகள் வியாபித்துவிடின் இவைகளுக்கு மாறுதலான விஷயங்களும் ஏற்பட்டுவிடும். நம் மதத்துக்கே அனர்த்தம் விளையும். ஆகையால் உயர்தரக்கல்வி எவ்வாறு போயினும் அடிப்படைக்கல்வியாகிய இம்முக்கியகல்வியையாவது நம்மைவிட்டு விலகாமல் நாம் பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டியது. ஒவ்வொரு தேசாபிமானியின் கடமை யாகும். வெள்ளம் வருமுன்னரே அணை கோலிக்கொள்ளல் அவசியம். நாம் வருமுன் காப்போனாக இருந்து தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டுமேயொழிய வருங்காற்காப்போனாகவாவது வந்தபின் காப்போனாகவாவது இருந்து சங்கடத்திற்குட்படக்கூடாது. பிரதம பாடசாலைகளில் சம்பளவசூல் வேண்டியது இல்லையென்று சட்டம் ஏற்படுவதால் நம் நாட்டுக்குப் பெருத்த நலமுண்டாகும் என்று அநேகர் நினைத்துமோசம் போகாமல் நம் மதத்துக்குப் பெருங்கேடே விளைவிக்கும் என்று நடுங்கிப் பிரதமகல்வி விஷயத்தில் அந்நியர்கள் ஆக்கிரமிக்காதவண்ணம் தக்க ஏற்பாடு நாம் செய்யக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டாலொழிய நாம் உண்மைத்தேசா

பிமானிகளாகமாட்டோம். நம்முயற்சிக்குறைவே நம்மைக்கெடுக்கிறதேஒழிய நம் தாரித்திரியம் நம்மைஅவ்வளவாகக்கெடுப்பதாக நாம் சொல்லத் துணியோம். அன்னவஸ்திரத்துக்குள்ள புத்திமான்கள் பணம் சம்பாதிப்பதிலேயே தங்கள் புத்தியையும் காலத்தையும் செலவிடுவதைக்காட்டிலும் தேச அபிவிருத்தி விஷயமான இம்முக்கிய விஷயத்தில் தங்கள் காலத்தையும் யுக்தி புத்திகளையும் செலவிடுவார்களானால் நம் நாட்டுக்குப்பெருத்த க்ஷேமமுண்டாகும். நம்மனத்துக்கும் மிக்க சந்துஷ்டியும் திருப்தியும் உண்டாகும். எல்லாவித சீர்திருத்தங்களுக்கும் இப்பிரதம கல்வியே ஆதாரமாயிருக்கிறது என்பதை நாம் சிறிதும் மறக்க ஒண்ணாது. "கரணம் தப்பினால் மரணம்" என்பதை நாம் உய்த்துணரக்கடவோமாக. "நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்றுமில்லை" என்பது நம் முதுமொழி. நம் கிராமக் கல்வியபிவிருத்தி விஷயத்தில் நாம் முயற்சிக்கவேண்டிய வழிவகைகளைப் பற்றி அடுத்த முறை எழுதுவோம்.

பத்திராதிபர்.

சிந்தாமணி சரித்திரம்.

(323-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

•—•*•—•

ஒருநாட் பகல் பத்துமணியிருக்கும். குற்றாலத்தில் ஒரு தபால் சேவகன் சந்திரசேகர ஐயரிடத்தில் ஒரு பத்திரிகையைக் கொணர்ந்து கொடுத்தான். அக்காலத்தில் சந்திரசேகர ஐயருடன் இராமையரும் சந்திரசேகர ஐயருடைய ஸம்ஸாரமும பல சங்கதிகள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது சந்திரசேகர ஐயர் அப்பத்திரிகையை அங்கு வந்திருந்த கோபாலன் கையில் கொடுத்து அதைப் படிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். அந்தப்பத்திரிகையானது கொல்லத்திலிருந்து சந்திரசேகர ஐயருடைய தம்பி கிருஷ்ணையரால் அனுப்பப்பட்டு அதில் அவரும மகாதேவையரும் சிந்தாமணியுடன் திருவனந்தபுரத்துக்குப் படகுகள் ஏறிச்சென்றதும் சிந்தாமணிக்கு நேரிட்ட விபத்துக்களும் கிருஷ்ணையருக்கும் மகாதேவையருக்கும் உண்டான சங்கடங்களும் கடைசியாக "தருமம் தலைகாக்கும்" என்னும் நீதிவசனப்படி சிந்தாமணிக்கு எக்குறையும் நிகழாது அவள் கொல்லம் வந்து கிருஷ்ணையருடைய கிருகத்தில் வாஸம் செய்து கொண்டிருப்பதும் வரையப்பட்டிருந்தன. இவ்வரலாறுகளைப் படிக்கக்கேட்ட சந்திரசேகர ஐயர் இராமையரை நோக்கி "என்ன ! இராமையரே! ஸாதுக்களுக்கு இப்படியா கஷ்டம் சம்பவிக்கும் ? அந்தச் சிந்தாமணி மகாபதிவிரதை. அவளுடைய கணவன் அவளை மறந்துவிட்டுத் துன்மார்க்கத்தில் அழுந்தி அநேகவருஷங்களாகக் கெட்டலைந்து திரிந்தபோதிலும் அப்பெண்மணி அவனுடைய அக்கிரமத்தைச் சற்றேனும் மனத்துட் கொள்ளாமல் பதியே தெய்வமென்னும் மேலான கருத்துடன் அவனிருக்கும் இடத்தை ஆவலாகத் தேடிச் சென்றும் அதற்குத் தெய்வம் அநுகூலமாயிருக்கக் கூடாதா ? கலியின் பிரபாவம் மேன்மேலாக அதிகரிக்கத் தெய்வமும் தருமமும் மறைந்து நிற்கின்றனவே. தாய்தகப்பனை யிழந்து செல்வத்தையுமிழந்து கணவனாலும கைவிடப்பட்ட அச்சிறிய பெண்ணுக்கு கிருபாநிதியாகிய பரமேசுவரனன்றி வேறு எத்துணை இருக்கின்றது ?"

என்று பரிதாபத்துடன் உரைத்தார். இதைக் கேட்ட கோபாலன் தன்னருகிலிருந்த கனகசபையை நோக்கி:—

"ஏன் கனகசபை! அப்பெண் யார் தெரியுமா? முன்னொருநாள் அவள் வயிற்றில் ஒருசெம்பு பாயஸம் நுழைந்தவுடன் அம்பிகை திருப்தி யடைந்தாள் என்று அருவிக்கரைமண்டபத்தில் தாத்தாவும் பாட்டியும் வெகு ஜம்பமாகப் பேசிக்கொண்டார்கள் அல்லவா? அது சம்பந்தமாகத்தானே இராமையரும் நம்முடன் சண்டைக்கு வந்தது. அந்தப் பெண்ணினுடையபாடு மிக்க திண்டாட்டமாய் முடிந்திருக்கின்றதாம். அந்த அம்பிகை கண்மூடித் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறாளோ? நம்மவர்கள் அஞ்ஞானத்தினால் எவ்வளவு சீரழிவை யடைந்தாலும் அவர்களை மூடபக்தி விடுகிறதில்லையே. நம் நாட்டின் அலங்கோலமான சாஸ்திரப்படி கணவன் கொடுமையுடன் அகற்றிவிட்டால் மனைவிக்கு ஓர்கதியுமில்லை. கணவனைவிட்டு மனைவி அரைநாழிகை பிரிந்துவிட்டால் அந்தச் சாஸ்திரம் எவ்வளவு கோபமாகச் சீறுகின்றது. இவ்விதமாகவே ஒரு பெண்ணுக்குச் சுய அறிவு ஏற்படுவதற்கு முன் அவளை ஒருவன் காலில் கட்டுவதனால் அல்லவோ பிறகு அத்தம்பதிக்குள் பரஸ்பரம் பிரேமையின்றிப் போகின்றது. நம்முடைய நாடு கெடுவதற்கு ஒரு காரணமா ஏற்பட்டிருக்கின்றது? ஐயோ! பெண்ணுக்குப் பருவகாலம் வருவதற்கு முன் விவாகம் செய்கிறது ஒரு தீங்கு. அதனால் இரக்கமின்றி மனைவியின் மீது அபிமானமில்லாமல் அவளைக் கணவன் அகற்றி விடுகின்றதைப் பல இடத்தில் பார்க்கின்றோம். அதுமட்டுமா? இளம்பருவத்தில் கணவன் இறந்துவிட வைதவ்வியத்தினால் துயரப்பட்டு மறுவிவாகத்துக்கு இடமின்றி வருந்துகிற மாதர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கின்றார்கள்? காலத்துக்குத் தக்கபடி நம் ஆசாரங்களைச் சீர்திருத்தி வேண்டியவாறு மாற்றிக் கொண்டு நடந்தாலல்லவோ நம் நாட்டுக்கு க்ஷேமம் உண்டு. மேற்றேசத்தாருடைய நாகரிகத்தின் உதவியை நாம் இவ்வளவு அடைந்தும் சாஸ்திரமென்று சொல்லப்படுகிற பழஞ்சுவடிகள் எத்தனை கேடுகள் விளைவிக்கின்றன? ஒருமுயற்சியுமின்றித் தெய்வமே கதி என்றுவதும் தர்மமே தலைகாக்கு மென்றுவது இருப்பவனுக்கு இவ்வுலகத்தில் ஒருகவளம் சோறுவது அகப்படுமோ?

சீ ! சீ !! நம் நாட்டினருடைய மதக் கொள்கைகளும் ஆலயங்களும் துர்சாசாரங்களும் இருக்கும் வரை அவர்கள் என்று தலையெடுக்கப் போகிறார்கள்? சிந்தாமணியின் புருஷன் அவளை வேண்டாது ஒழித்து விடின் அவள் அவனை விட்டு வேறொரு தகுதியான கணவனை விவாகஞ் செய்துகொண்டு சுகமாய் இருந்தால் நாரதரும் பராசரரும் வைத்திநாத தீக்ஷிதரும் இன்னும் கூறுகெட்ட பைத்தியக்காரர்களும் ஒப்பமாட்டார்களாம். அவளுக்குப் பதிவிரதம் முக்கியம என்று சொன்ன சாஸ்திரம் அவள் கணவனுககும பத்னீவிரதத்தை வற்புறுத்திச் சொல்லாதிருக்கும் பொழுது அந்தச் சாஸ்திரத்தைக் கொளுத்தி விட்டாலென்ன ? " என்று சொன்னான்.

அதைக் கேட்ட கனகசபை:—

" கோபாலா! அந்தச் சாஸ்திரத்தையாவது சரியாக அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு நமமவர்கள் அதை அனுசரித்து நடக்கின்றார்களா? சாஸ்திரம் தாறுமாறுமாக இருந்தாலுங்கூட அதையனுசரித்து நடந்தாலும குணமாயிருக்குமே. சாஸ்திரம் கற்றோமென்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்ற வைதிக பிண்டங்களுடைய மூடத்தனத்தினால் எத்தனை துராசாரங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. முதலாவது—" சாதியிரண்டொழிய வேறில்லை " என்றும் " இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர்" என்றும் மொழிகின்ற அழகான நீதிமுறையை அகற்றிவிட்டு ஜாதிகளென்றும் வர்ணாச்சிரமமென்றும் கணக்கற்ற தெய்வங்களென்றும் அநாவசியமாகப் பாராட்டிக கொண்டு கேடு கெட்டலைகின்றோமே. பிராமணனாவது சூத்திரனாவது அவர்களைச் சிருஷ்டித்த ஈசுவரன் அவர்களுடைய அவயவங்களிலாவது உருவத்திலாவது யாதொரு பேதத்தையும் அமைக்கவில்லை. ஆயிரம் இரண்டாயிரம் கொடுத்தாவது ஜாதிவரம்புக்கு உட்பட்டு ஒருபெண்ணை ஒருவன் காலில் கட்டுவதைக் காட்டிலும ஒருஜாதிப்பெண்ணை மற்றொரு ஜாதியிற் பிறந்தவனுக்கு விவாகம் செய்து கொடுத்தால் அவர்களுக்கு சந்ததி உண்டாகாதோ? ஜாதியிற் பிறந்த வெள்ளைக்காரச்சி பறையனுப்பிறந்து சட்டைக்காரனுகிவிட்ட ஒருவனைக கணவனுக வரித்து அவனுடன் வாழ்ந்து பிள்ளை குட்டிகளுடன் வாழ்கின்றதை எத்தனை இடத்தில் பார்க்கின்றோம். அவர்களுக்குச சந்ததியைக

கொடுக்கமாட்டோமென்று கடவுள் மறுத்து விடுகின்றாரா? அந்தச் சிந்தாமணிக்குச சௌந்தரியமிருந்து என்ன பிரயோஜனம். அந்தற் குத்தக்க அறிவும அவளிடம் பொருந்திபிருக்கின் அவள் இவ்விதம் பரிதபிப்பாளா? இன்னும் நான்கு வருஷம் தெய்வத்தை நினைத்துக் கொண்டு தலைவிரிகோலமாகத் திரிந்தால் அதற்குள் அவள் சௌந்த ரியமெல்லாம் கதையாகப் போய்விடும். அப்பால் பதினாயிரம் தருகி றேனென்றாலும அவளை எவன் விரும்புவான்?" என்று சொன்னான். இதைக்கேட்ட இராமையர் கோபாலனையும் கனகசபையையும் நோக்கி:—

" அட! அறிவற்றவர்களே! நீங்கள் சாஸ்திரத்தின் மரியாதையையும் ஆசாரங்களின் தாத்பரியங்களையும் ஒருவாறு அறிந்துபேசினாலும அல்லது அவைகளை அறிந்துகொள்ளவேண்டு மென்கிற கருத்துடன் வினவினாலும் உங்களுடன் வசனிக்கலாம். உங்களுக்கு அறிவும் இல்லை. மிக அறிந்தோ மென்கிற செருக்கினால் ஒன்றையாவது நன்கு விசாரித்து அறியவேண்டு மென்கிற நோக்கமுமில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் நீங்களும் உங்களைப் போன்றவர்களும் பிதற்றும் மொழிகளுக்கு உத்தரம் சொல்லாமல மௌனமாயிருந்தால் நீங்கள் உரைத்ததே மெய்யானதென்று இன்னும் அதிகமான கர்வம பாராட்டிக் கெட்டலைந்து போவீர்கள், ஆதலால் உங்கள் நிமித்தமாக நான் உரைக்கும வசனங்களைக் கேட்கும் மற்றவர்களுக்காவது பிரயோசனம் உண்டாகுமென்கிற கருத்துடன் இப்பொழுது சொல்லுகின்றேன். நீங்கள் அம்மொழிகளைக் கேட்டு அவைகளின் கருத்தை அங்கீகரித்தாலும் சரி அல்லது செவிடன் காதில் சங்கு ஊதுவது போல அம்மொழிகள் உங்களுக்கு நல்லறிவைப்பயவாமற் போனாலும் போகட்டும்.

நம் நாட்டில் தொன்று தொட்டுத் தெய்வம், தர்மம், ஆசாரம் என்கிற மூன்று தாத்பரியங்களை ஒன்றைவிட்டு மற்றொன்றைப் பிரிக்காமல் சாஸ்திரமானது மானிடர்களுக்கு நிலைவரமாக உபதேசிக்கின்றது. மிருகங்கள் இருப்பது உண்பது, உறங்குவது மருவுவது தவிர மற்றொன்றையும் உணர்வதற்கு மதியின்றி இருப்பதுபோல இவ்வுலகத்தையன்றி வேறொரு மேலுலகத்தையாவது இப்பிறப்பு ஒழியின் பின் மறுபிறப்பையாவது அவனவன்புரியும் கருமங்களுக்குக் கைக்

கு மெய்யாக அநுபவிக்கும் பலன்களைத் தவிர வேறுபலன்களையாவது
ஒப்புக்கொள்ளாத கொள்கையையுடைய மூட ஜாதியார்கள் பலர்கள்
உலகத்தின் கண் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும்
என்னபேதம் ? மானிடப்பிறவிக்கு உரித்தாகிய மேலான மதி, மிரு
கங்களைப் போல் இச்சை முதலிய பண்புக்கு ஆளாகாமல் எந்த ஆதா
ரத்தினால் தர்மம் சித்திக்குமோ, எந்தத்தர்மத்தினால் தெய்வத்தின்
அருள் பெறத்தக்கதோ அவ்வருளால் இவ்வுலகத்துக்கு இயற்கையா
கிய துக்கங்களினின்று விலகிஎவ்வாறு நிரந்தரமான சுகத்தையடை
யலாமோ இம்முறைகளையெல்லாம் அறிந்து ஒழுகவேண்டு மென்பது
நமது நாட்டினருடைய பூர்விகமான கொள்கை. மானிடர்கள், உத்த
மர்கள், மத்திமர்கள், அதமர்கள், அதமாதமர்கள் என நான்கு வகுப்
பினர்களாக அமைந்திருக்கின்றனர். அந்த நான்கு வகுப்பினர்களு
ள்ளும் அடங்காதவர்களை இராட்சஸர்களென்றும் ஆதமதுரோகிக
ளென்றும் சாஸ்திரமானது விவரிக்கின்றது. வித்தையினால் தெய்
வத்தின் அருளை அறிந்து அநுபவிப்பவர்கள் உத்தமர்கள். வித்தை
யைப் பெற அதிகாரமில்லாமல் தர்மத்தைத் தவத்துடன் அநுஷ்டித்
து மேன்மை பெறுவோர் மத்திமர்கள். கர்மங்களின் நுட்பமான
பொருளை அறியும் தகுதியற்றுச் சிரத்தையுடன் நல்ல ஆசாரங்களைக்
கைக்கொண்டு அவைகளை விடாது அநுசரிக்கும் மேம்பாடுடையோர்
அதமர்கள். வித்தை, தவம் சிரத்தை என்னும் இம் மூன்று முறைக
ளையும் பற்றுக்கடப்பதற்கு மனவலி அற்று அம்மூன்றுமுறைகளையும்
பற்றி நடப்பவர்களை வழிபாடு செய்வது தவிர வேறொரு முறையும்
அற்றவர்கள் அதமாதமர்கள், நீங்கள் அந்த நான்கு வகுப்பினர்க்கு
ள்ளும் அடங்காமல் தெய்வம், தர்மம், ஆசாரம் இவைகளை இகழ்ந்து
பேசுவதையே கௌரவமாகக் கொண்டிருப்பதால் எந்தஜாதியிற் பிற
ந்திருந்தாலுமென்ன ? எந்த அருமையான கல்வி பயின்றிருந்தாலு
மென்ன? உங்களிடத்தில் உங்களுடைய தொல்வினையால ஐந்தாவது
வகுப்பின் தன்மையாகிய இராட்சஸபாவம மிகநிறைந்திருக்கின்றது.

நம்மவருடைய மேலான கொள்கை யாதெனில் உடலொடு பிற
ப்பதே பெரும்பிணியென்றும் அப்பிணியை யகற்றுவதற்கு வித்தை
யே அரிய மருந்தென்றும் கருமமே அம்மருந்துக்கு அநுபானமென்
றும் நல்ல ஆசாரமானது அம்மருந்துக்குப் பழுதுவாராமல் அம்மருந்

தின் பிரயோஜனம் சடுதியில் சித்திக்கும்படியாகச் செய்கிற பத்திய மென்றும வெகு காலமாக அங்கீகரித்திருப்பதுதான். மதக்கொள்கைகள் எவ்விதமிருப்பினும் தெய்வத்தின் அருளை ஒப்புக்கொள்ளாத ஜாதியார் எவருளர்? ஆத்ம வித்தையை நன்கறியாமல் கேவலம் லௌகிக (Materialistic) முறையிலேயே அழுந்தியிருக்கும் சில அந்நியமதஸ்தர்கள்கூடத் தெய்வத்தின்அருளை மறுப்பதில்லை. கர்மானுஷ்டானமென்கிற நியமம் அவர்களுக்கில்லாமற் போனாலும் நல்ல ஆசாரம் கெட்ட ஆசாரம் என்கிற வித்தியாசத்தை அவர்களும் பாராட்டியே நடக்கின்றார்கள். நாகரிகமுள்ள மேல் நாட்டினருடைய கொள்கையையே வியந்து பேசுகிற நீங்கள் அக்கொள்கையையாவது இன்னதென்பதை நன்கு விசாரித்திருக்கிறீர்களா? அவர்களில் எந்த யோக்கியர்களுடைய நடத்தையை நீங்கள் கண்ணுற்றறிந்தீர்கள். தங்களுடைய ஜாதி நியமம் எல்லாம் விட்டு வயிற்றுச்சோற்றுக்காகவும் ஏராளமான திரவிய சமபாத்தியத்துக்காகவும் இந்நாட்டுக்கு வந்து கருணை முதலிய உயர்ந்த குண மொன்றுமின்றி எல்லாவற்றையும் மறுப்பதே (Nihilistic) சுவாபமாகவுடைய சிலர்களைத் தாமே நீங்கள் கண்டீர்கள். ஏகபத்நி விரதத்தை அநுஷ்டிக்கிற எத்தனை மகாநுபாவர்களும் பாதிவிரத்தியத்தையே பரம தருமமாகப் பாராட்டி வரும் எத்தனை ஆயிரக்கணக்கான புண்ணியவதிகளும் மேல்நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் நடக்கக்கூடாதா? விவாகம் செய்தபின் அதர்மமான விருத்தியில் பிரவேசித்து கௌரவமின்றிக் கலியாணத்தை ரத்துசெய்துகொள்ளுகிறவர்களையும் பின் மறுகல்யாணத்தில் பிரவிர்த்திக்கிறவர்களையுந்தானே நீங்கள் பார்த்து அவர்களைப்போல நடக்க முயல்கிறீர்கள். மேல் நாட்டில் வைதவமடைந்த கோமாட்டிகள் மறுபடியும் இல்வாழ்க்கையை விரும்பாமல் நல்ல ஒழுக்கத்துடன் உலகத்துக்காகப் பாடுபட்டுக்கொண்டு தங்களுடைய காலத்தைக் கழிக்கும் பிரமசாரிணிகளாக இருப்பவர்கள் எத்தனைபேர்கள்? மதுபானத்தை வெறுத்து அக்கொடிய துராசாரமானது இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் அளவற்ற கேட்டை விளைவிக்குமென்று கருதி குடிப்பவருடைய முகத்தைக்கூடப் பார்க்க விரும்பாத புனிதர்கள் எத்தனை பேர் மேனாட்டிலிருக்கிறார்கள்.

இந்நாட்டுக்குவரும சில அதமர்களுடைய ஆசாரந்தானே மேலானதென்று நினைத்துக் குடிப்பதும புகைச்சுருட்டை உபயோகிப்பதும் நீசர்களால் அமைக்கப்பெறும் ரொட்டி முதலிய ஆபாச உணவுகளை நாணமின்றி உண்ணுவதும முதலிய துராசாரங்களில் அழிந்து நிற்கிறீர்கள. அந்தச் சிந்தாமணிக்குக தெய்வம் உடனே அருள் புரியாதது குற்றமா? அவள் இப்பிறப்பில் மகாகுணவதியாக இருந்தாலும் முன் பிறப்பில் புரிந்த சில தீவினைகளின் பயனை அவள் கொஞ்சங்கூட வெறுப்பின்றி அநுபவிக்கிறாள். அதுதான் உத்தம குணம். அவளுக்கு இவ்வளவு சங்கடம் நேர்ந்தும் அச்சங்கடங்களெல்லாம் முன் வினையின் பயன் என்று நன்றாகததெரிந்துகொண்டவளாகையால் அவள தெய்வத்தையும் அளவில்லாத பக்தியுடன் வணங்குகிறாள். அதுதான் விந்தை. அவள் கர்மாநுஷ்டானத்திலாவது ஆசாரத்திலாவது சற்றேனும் குன்றவில்லை. யௌவனமும் ஆண் பெண் வாழ்க்கையும் மிருகங்களும் பாராட்டும் பண்புகள் பிறந்துவளர்ந்து சடுதியில் அழிகின்ற உடலின் அழகும் யௌவனமும் எவ்வளவு காலமிருக்கும்? உடலுக்கு வேறுபட்டு ஆத்மவடிவாக 'நானிருக்கிறேன்' என்னும் கொள்கையுடையார்க்கு உடலின் அழகும் யௌவனமும இருந்தென்ன போயென்ன? அடா! புத்தியற்றவர்களே! ஆலயங்கள் உங்களை என்ன செய்கின்றன? உணவுக்காகக் காலமெல்லாம் ஓடித்திரிந்தாலும் கொஞ்சம் அவகாசங் கிடைத்தபோது ஆலயங்களுட்சென்று கடவுளென்று பாவிக்கப்படும் புண்ணிய பிம்பத்தின் முன்னர் நின்று "நான் ஏதோ அஞ்ஞானத்தினால் உன்னை மறந்தேன். உன் கருணையால் என் அஞ்ஞானம் அகன்று யானுமுய்யவேண்டும்" என்று தொழுது நல்ல கதியை யடைவதற்காக மேலோர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் மகா புனிதமான இடங்களல்லவோ ஆலயங்கள். உன்னுடைய தலையெழுத்து ஆலயந்தொழவேட்டாமல் உங்களுக்கு முன் நின்று மறுத்தபோதிலும் ஆலயந்தொழுகிற புண்ணியசாலிகளைக்கூட நீங்கள் இகழவேண்டுமோ?

(இன்னும் வரும்)

உமாதாஸ்.

Rai Bahadur Shitaram Visvanath Patwarthanam B. A.

ராய் பகதூர் சீதாராம் விஸ்வநாத்பட்டவர்த்தன் அவர்கள் பி. ஏ,

சென்ற நூற்றாண்டின் துவிதியார்த்தத்தில் எழுதப்பட்ட தக்கண நவீன சரித்திரத்தில், கேவலம் தரித்திர குடும்பத்திற் ஜனித்தும் தங்களுடைய பொறுமை, விடாமுயற்சி இவைகளின் பலத்தால் முடிவில் அறிவு தனம் பெருகி அதிக உன்னத ஸ்திதியை யடைந்தவர்கள் பலருளர் என்பதைக் காணலாம். இவ்விஷயத்தில் உண்மை பீரார் மாகாணங்களில் பொது வித்யா விசாரணைத்தலைவராக இருந்து (Direcor of Public Instruction) இந்த ஆறு ஆண்டுகளாகப் பென்ஷன் பெற்றுவரும் ராய்பஹதூர் சீதாராம் விஸ்வநாத் பட்டவர்த்தனர் அவர்களின் சரித்திரம் வாசிப்பவர்களுக்குத்தெளிவாய் விளங்கும்.

Mr. சீதாராம் அவர்களின் பூர்வ (முன்னோர்) புருஷர் ராஜப்பூர் தாலூகாவையடுத்த ஒரு சிறு கிராமத்தினர். Mr. விஸ்வநாத் கிருஷ்ண பட்டவர்த்தன ரென்னும் நாமம் வகித்த இவர் பிதா பிக்ஷாடனம் செய்துவந்த ஓர் வறிய அந்தணர். அவருக்கு இருபது பிராயம் முடியவே தம் முன்னோர்கள் விர்த்தியை விட்டொழித்து ராஜப்பூர் வந்தடைந்து ஓர் வர்த்தகனிடம் ஓர் குமாஸ்தாவாக அமர்ந்தனர். அமர்ந்து பத்து வருஷம் கழிந்த பின்னர், தம் குடும்பத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு ராஜப்பூரிலேயே ஸ்திரமாய் வதிந்து வந்தனர். அவருக்கு பத்து புத்திரர்களும் இரண்டு கன்னிகைகளும் முண்டு. அவர்களுள் Mr. சீதாராம் என்பவர் தான் ஐந்தாவது புத்திரர்.

சீதாராம் என்பவர் 1840 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாசம் 30 தேதியில் ராஜப்பூரில் ஜனித்தனர். இவரது ஆரம்பிராயத்தில் இவரை மராத்தி பாட சாலைக்கு அனுப்பினர். 1856-ம் வருஷத்தில் இரத்தினகிரியில் உபாத்தியாயர் பரீக்ஷையிற் தேர்ந்தனர். இப்பரீக்ஷையிற் றேர்ந்த பின்னர் ராஜப்பூரில்தர் உபாத்திமைத்தொழில் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்க மற்றொருவருக்கு அவ்வேலை கிடைக்கவே தகுந்தவேலை சம்பாதிக்க இரத்தினகிரிக்குத் திரும்பிப்போகத் தீர்மானித்தனர். கடைசியாக ஆங்கிலம் கற்கப் பூனாவுக்குப்போகத்தீர்மானித்தனர். தமக்குக் கிட்டுமென்றெண்ணியிருந்த உபாத்திமை வேலை தவிர்ந்துபோனதே சீதாராம் உலகிற் பிரக்யாதி யடைந்து அதிக உன்னத பதவிக்குவரக் காரணமாயிருந்தது. பூனாவு

க்குச்சென்று ஆங்கிலம் அப்பியசிக்க அதிக ஆவலிருந்தும் அங்ஙனம் பிரயாணஞ் செய்வதற்குக் கையில் ஒரு காசுங் கிடையாது.

ராஜப்பூரின்கண் வசித்த Mr. கேசவராவ் பட்கி என்ற ஓர் வியாபாரி இச்சமயத்தில் பண்டராபுரத்திற்கு யாத்திரைபோகச சித்தமாயிருந்தனர். இவ்வாலிப சீதாராம் அன்னவரோடு கூடப்போகத் தீர்மானித்து இரத்தினகிரி ஜில்லாவிலுள்ள தஹிவாடி என்னுமோர் கிராமம் வரையிலும் பின்சென்றனர். இவ்விடத்தில் அவ்வர்த்தகனைப் பிரியவேண்டியிருந்தது. தஹிவாடியிலிருந்து சதாராவுக்கும் அங்கிருந்து பூனுவிற்கும் செய்த பிரயாணம் மிகப்பிரயாசமாயிருந்தது. இவ்வளவுதூரப் பிராயாணத்திற்குசீதாராமிடம் இருந்த பொருள் ஒருரூபாய் நான்கே அணு (1—4—0) வும் உண்டிப்தார்த்தத்தில் ஒரு துண்டு வெல்லப்பாகும் அரை சேர் அரிசிமாவுமே.

தஹிவாடிக்கும் சதாராவுக்குமுள்ள தூரம் 36 மயில். சீதாராம் தம்மிடமிருந்த சொற்ப ஆகாரத்தைப் புசித்துக்கொண்டு இவ்வளவு தூரம் கால்நடையாகவே சென்று கடைசியாக மிக்ககளைப்புடனும் கால் வீக்கத்துடனும், சதாரா வந்தடைந்தனர். இவிடமிருந்து பூனுவுக்குப்போக ஒரு ரூபாய் வாடகை கொடுத்து ஓர் குதிரையைப்பேசி 1856ம் ஹு நவம்பர் மாசத்தில் பூனுவை யடைந்தனர். வழியில் மீதியிருந்த நான்கணுவை சாப்பாட்டிசெலவு செய்தனர்.

பூனுவை யடைந்தவுடனே (Training College) பிரவேசப் பரீக்ஷைக்குச் சென்று அதில் தேறினர். ஆனல் மாணவர்களுக்குக்கொடுக்கும் உபகாரச்சம்பளம் இவருக்குக் கிடைக்கவில்லே. அக்காலத்தில் அந்த காலேஜ் பிரின்சிபாலாயிருந்த கிருஷ்ண சாஸ்திரி சிப்லுன்கார் என்பவர் அதிர்ஷ்டஹீனரான சீதாராமுக்கு யாதொரு சகாயமும் செய்யக்கூடவில்லே. இதனல் மனக்கவலேகொண்ட நம்சிறுவாலிபருக்கு சிலமாசஙகள்வரையில் யாதொரு சகாயமும் செய்யக்கூடவில்லே. இதனல் மனககவலேகொண்ட நம் சிறுவாலிபர் சில மாசங்கள் வரையில் யாதொரு கோக்கமுமின்றி அங்குமிங்கும் திரிந்துகொண்டிருந்தனர். கடைசியாக 1857ஹு ஜூன் மாசத்தில் பூனு ஹைஸ்கூலில் சம்பளமில்லாமற் சேர்ந்தார். சேர்ந்த பல மாசங்கள் வரையில் இவருக்குச்சாப்பாட்டிற்கு வழியில்லாமல் வீடுவீடாய்ச சென்று அன்னபிக்ஷைவாங்கி ஜீவனஞ்செய்து வந்தனர். ஆங்கிலம்கற்கத் தொடங்குகையில் இவருக்கு வயது 18 உபாத்தியாயர் சொல்வதை மிகக கவனமாக கேட்டு வந்தார். 1860ம் ஹு ஜூன் மாசத்தில் இவர் பூனு ஹைஸ்கூலே விட்டு பம்பாயக்குச் சென்றர். பம்பாயிலுள்ள ராபர்ட்டு மோனி வித்தியாசாலேயில் இவர் சேர்ந்தார். அப்பொழுது அப்பாடசாலேக்குப் பிரின்சிபல் கனம்

ஆர். காலப்பிரெய்த் என்பவர். சீதாராம் என்பவர் கணிதத்தில் மிக்கதேர்ச்சி யடைந்தவராயிருந்ததால் மிஸ்டர். காலப்பிரெய்த் அவர்களுக்கு மிகவும் வேண்டியவராக இருந்தார். அதனால் சீதாராம் என்பவருக்கு மாசம் எட்டு ரூபாய் உபகாரசசம்பளம் கொடுக்கப்பட்டது. சீதாராம் இவ்வித உபகாரச் சம்பளத்தை 1862ம் வருஷம் வரையிலும் பெற்றுவந்தார். அதே வருஷம் ஜூன் மாசத்தில் எல்பின்ஸ்டன் காலேஜில் சம்பளமில்லாமல் சேர்ந்தார் 1863ம் வருஷத்தில் மெட்ரிகுலேஷன் பரீக்ஷையில் தேர்ந்தார். கணிதத்தின் பொருட்டு கொடுக்கப்படும் உபகாரசசம்பளமாகிய மாசம் 20ரூபாய் வீதம் இரண்டு வருஷம் வரையில் பெற்றுவந்தார். 1865ஆ ஏப்பிரேல் மாசத்தில் எப். ஏ. பரீக்ஷையிற் றேர்ந்தார். பிறகு பி. ஏ. பரீக்ஷைக்குப்போய் இருமுறை தேறவில்லை. முதல் முறை லத்தின் பாஷையிலும் இரண்டாவது முறை ஆங்கிலத்திலும் பிறகு 1867ம் வருத்திய பி. ஏ. பரீக்ஷைக்குச் சென்று முதல் வகுப்பில் தேர்ந்தார்.

1867ஆ ஜனவரி மாசத்தில் வித்தியா இலாகாவில் பிரவேசித்து பம்பாயில் மராத்தி பாடசாலைகளுக்கு டிப்டி இனிஸ்பெக்டராக நியமனம் பெற்றார். அக்காலத்தில் டைரெக்டராயிருந்த ஸர். அலெக்சாண்டர் கிராண்டு என்வபவரால்தான் இவருக்கு டிப்டி இனிஸ்பெக்ட்டர் வேலை கிடைத்தது பிறகு அதி சீக்கிரத்தில் இவருக்கு உயர்வு கிடைத்து வந்தது 1867 வருஷம் ஏப்ரேல் மாசத்தில் பூனா சோலாப்பூர் சப்டிவிஷன் டிப்டி இனிஸ்பெக்ட்டராக நியமனம் பெற்றார். இதே வேலையில் 1875-ம் வருஷம் நவம்பர் மாசம் வரையிலும் இருக்கவே பூனா டிரெய்னிங்கு காலேஜ் பிரின்சிபாலாக நியமனம் பெற்றார். இதில் இருக்கும்பொழுது மிக்க சமர்த்தர் என்று பிரக்யாதி அடைந்தார். இதற்கு மூன்று வருஷத்திற்குப்பிறகு அதாவது 1878 ஆ மார்ச்சில்மி Mr. M. A. ரஸ்ஸல் என்பவர் 16 மாசம் பர்லோவில் போயிருந்தபொழுது தென் டிவிஷன் வித்யா இலாகா இனிஸ்பெக்ட்டர் வேலையைப்பார்த்துவந்தார். இந்த வேலையில் இருக்கும்பொழுது மிஸ்டர் சீதாராம் அதிக தீரன் சூரன் என்று அனைவராலும் புகழ்ப்பெற்றார். த்விர இந்த வேலையைப்பார்த்துவந்த காலத்தில் தம் டிவிஷனில் நூதனமாக 120 பாடசாலைகளை ஸ்தாபனம் செய்தார். ஆனால் அப்பாடசாலைகளுக்குசெலவு டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து கொடுத்தபாடில்லை. அக்காலத்தில் கவர்னராயிருந்த ஸர். ரிச்சார்டு டெம்பிள் என்பவர் இவரைப்பற்றி அதிகமாகப் புகழ்ந்து பேசியிருக்கிறார். பின்னர் சின்னாட்களில் மிஸ்டர் ரஸ்ஸல் என்பவர் தம் வேலையிலிருந்து விலகியபொழுது இவரை அந்த ஸ்தானத்தில்ஸ்திரீலத்த இனிஸ்பெக்ட்டராக நியமித்தார். 1884வருஷத்தில் இவரை பம்பாய் சர்வகலாசாலையின் பெல்லோவாக (Fellow) ஆக்கினர். 1894ம் வருஷம் மார்ச்சு மாச

ம் 24ம் தேதியில் மிஸ்டர் சீதாராம் என்பவர் வித்யா இலாகா டைரெக்ட்டராக நியமனம் பெற்று அந்த உன்னத பதவியில் 1899ம் வருஷம் ஏப்பிரேல் மீ சம் முதல் தேதி வரையில் இருந்து அதன்பின்னர் வருஷம் 5000 ரூபாய் பென்ஷன் பெற்று கவர்ன்மெண்டு அலுவலிலிருந்து விலகினார்

இவருடைய உண்மையான சாமர்த்தியம் இவர் வித்யா இலாகா டைரெக்டராயிருந்தபொழுது இவர் தயார் செய்த 4 அபீஷியல் ரிபோர்ட்டில் விளங்கிவருகிறது.

1897 வருஷம் ஜனவரி மாதத்தில் இவருக்கு ராய் பஹதூர் பட்டம் அளிக்கப்பட்டது அப்பொழுது லார்டு எல்ஜின் அவர்கள் ராஜப்பிரதிநிதியாயிருந்தார்.

மிஸ்டர் சீதாராம் அவர்களுக்கு இப்பொழுது வயது 66 ஆகியும் இன்னும் சுறுசுறுப்பாய் வேலை செய்து பொதுநன்மைக்காகப் பிரயாசைப்பட்டு உழைத்து வருகிறார். மகாராஷ்டிர பெண்கல்வி சங்கத்திற்கு இவர் காரியதரிசியாயிருக்கிறார். பூனா பெர்கூசன் காலேஜ் சபைக்கு இவர் ஓர் மெம்பராக இருக்கிறார்.

ராய்பஹதூர் சீதாராம் விஸ்வநாத் பட்டவர்த்தன் என்பவர் உலோகசாலை ஒன்றை வாங்கியிருக்கிறார்.

இவ்விதமாக இவர் ஆசாரசீர்திருத்தசபை மதசம்பந்தமானசபை முதலிய சகல சபைகளிலும்போய் பேசுவதில் ஆழ்ந்த புத்தியை உபயோகித்து சாதுரியமாயும் யுக்தியாயும் பேசி வருகிறார்.

இப்படிக்கு,

M. ராகவேந்திராச்சார்,

ஸ்கூல் உபாத்தியாயர், ஸ்ரீரங்கம்.

ஓர் விவரணம்.

இம்மதுரையில் நடைபெறும் பிரஹ்மஞானசபை (Theosophical Society) யினுடைய உபகாரத்தினால் பிரசித்தப் படுத்தப்பட்டதும் விசிஷ்டாத் வைதக்கொள்கைகளை விவரித்துப்பேசியதுமான ஒரு துண்டுப் பத்திரிகையின் கீழாக அவ்விசிஷ்டாத் வைதத்தைச் சைவசித்தாந்தத்தினின்றும் வேறுபடுத்துவதற்காக "ஒரு குறிப்பு" என்று தொடங்கிச் சில வசனங்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன.

அவ்வசனங்களை வரைந்ததின்கருத்து என்னவெனில் விசிஷ்டாத் வைதமென்று பொதுப்பெயராக அப்பத்திரிகையின் மேலாகக் கண்டிருந்ததால் அதைப்படிப்பவர் சைவசித்தாந்தத்தைப்பற்றி எழுதப் பட்டதோவென்று ஐயமுறுவண்ணம் அச்சைவசமயத்தின் கொள்கைகளை வேறுபததிரிகை வாயிலாய் விவரிக்கபபடுமென்றும் மேற்கண்ட துண்டுபபத்திரிகை அச்சைவமதத்தினின்றும் வேறாகிய வைணவ விசிஷ்டாத் வைதத்தைப்பற்றி மட்டும கூறியதென்றும் துலக்குவதுதான்.

அக்குறிப்பின் கீழாகவரைந்த வசனங்கள் வருமாறுகாண்க.

"மூன்று வைதிக மதங்களில் ஒன்றாகிய விசிஷ்டாத் வைதத்தைப்பற்றி இஃது எழுதப்பட்டதாகையால இதில் சைவமதமானது அடங்கவில்லை. உபநிஷத் வசனங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஸ்ரீ நீலகண்ட சிவாசாரியார் அவர்கள் வியாஸசூத்திரங்களுக்குப் பாஷ்யம் எழுதி " பிர்மம், என்ற சப்தத்துக்குச் சிவனே பொருள் என்று அறிவித்தும் அந்தத்தாத்பரியத்தையே உறுதிப்படுத்தி ஸ்ரீமத் அப்பயதீக்ஷிதர் அவர்கள் "சிவார்க்கமணிதீபிகை" "அத்வைதலேசசங்கிரகம்" "சிவதத்துவவிவேகம்" முதலிய கிரந்தங்களால் சைவத்தை வைதிகமதங்களில்ஒன்றாகவும் சைவவிசிஷ்டாத்வைதமென்றும், சுத்தாத்வைதமென்றும் நாமதேயத்துடனும் பிரசித்தப்படுத்தியிருந்த போதிலும், பின்வந்த சிவஞானமுனிவர் முதலியவர்கள் சைவத்தை வேதாந்தத்தைவிட்டு முற்றும விலக்கி, வேதத்துக்குப்புறம்பான ஆகமசாஸ்திரங்களையே ஆதாரமாகவைத்துச் சில வேறுபாடுகளுள்ள தாத்பரியங்களுடனும் "சித்தாந்தம்" என்கிற நாமதேயத்துடனும் சைவமதத்தை ஸ்தாபித்து அது அவருக்குப பின்வநதவர்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதை வைதிக விசிஷ்டாத் வைதத்துடன்சேர்க்காமல் பிரத்தியேகமாக விவரித்துப் பேசுவதுதான்

உசிதம் என்றெண்ணி இப்பத்திரிகையின்கண், பிரஸ்தாபப்படுத்தவில்லை" என்பதே. சைவத்தில் மிக்க அபிமானம் பாராட்டும் சில புத்திமான்கள் அவ்வசனங்கள் சைவமதத்தை இகழ்ந்து பேசுந் தன்மையுடையனவென்றும் அம்மதத்தையும் அம்மதத்தைப் பிரகடனஞ்செய்த சமயாசாரியர்களையும் நிந்தித்தல் என்னும் மாபாதகத்தைச் செய்துவிட்டனவென்றும் ஆருச்சினங்கொண்டு மிக்க பரிதாபத்தை அடைவதாகக் கேள்வியுற்றனம்.

அடா! பிடாரியைக்கண்டு வெருண்ட ஒரு செவிடன் பின்னர் பிடாரி என்று ஒருவன் சொல்லக்கேட்டவுடன் அதைப் பிடாரி என்று உட்கொண்டு அலறிவிழ அதனால் ஊரெல்லாம் அல்லோல கல்லோலமானதுபோல அக்குறிப்பில் அடங்கிய கருத்து ஒன்றிருக்க அதனை உய்த்துணராது "துரோணாசாரியரை ஒறுன் விழுங்கிற்று" என்று கேள்வியுற்ற சுயோதனன் முதலோர்கள் மிக்க சம்பிரமத்துடன் ரத கஜ துரகபதாதிகளுடனும் அஸ்திர சஸ்திரங்களுடனும் போர்க்கோலங்கொண்டு ஆரவாரித்துப்புறப்பட்டவாறு இந்நகரத்தின்கண் அத்துண்டுப்பத்திரிகையால் இந்நாட்டிற் றொன்றுதொட்டு மேலாகி வழங்கிவரும் சைவசமயத்துக்கே சகிக்கவொண்ணாத் தீங்குநேர்ந்ததெனக் கருதிச் சிலர் மனம புழுங்குகிறார்களாம். அவ்விதமாகவே அத்துண்டுப்பத்திரிகையின் குறிப்பைப்பற்றி சித்தாந்ததீபிகையின் 1906-ஆ மேமீ சஞ்சிகையில் வெகுகோபத்துடன் பேசப்பட்டிருந்ததைக் கண்ணுற்றபின்னர் அக்குறிப்பின் கருத்தை விளக்கியும் சைவத்தையாவது அதனை வற்புறுத்திய சமயாசாரிகளையாவது இகழ்வது அக்குறிப்பின் தாதபரியமன்றென்றும அச்சமயத்தையும் அச்சமயாசாரியர்களையும் எந்நாளும் வியந்துபோற்றிக் கொண்டாடும் நாமாவது, சர்வசமயங்களுக்கு முன்னும் தலைவணங்குவதையே சங்கற்பமாகக்கொண்ட (Theosophical Society)யாராவது அவ்விதம் இகழ்ந்துபேசும் கருத்துடையவரல்லரென்றும் அக்குறிப்பில் வந்துள்ள வசனங்களுக்கு ஆதாரங்களை எடுத்துரைத்தும இரு நிருபங்கள் எழுதி அவைகளைச் சித்தாந்ததீபிகையில் பிரசுரஞ் செய்யும்வண்ணஞ் சென்ற ஆண்டு ஜூலைமீ அனுப்பப்பட்டன. அப்பத்திராதிபர் அந்நிருபங்களைப் பிரசுரஞ்செய்யவில்லை. அது ஒருவாறு பிழையாகாது. அந்நிருபங்களைப் பிரசுரஞ்செய்யாமல் அவைகளிற்

புலப்படும் தாற்பரியங்களை மறுத்துமட்டும் மேற்கூறிய ஜூலைமாத த்துப்பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கின்றார். அங்கிருபங்களை அவர்பிர சித்தம்செய்திருந்தால் அப்பத்திரிகையின் கௌரவத்துக்கு மிக்க பொருத்தமாயிருப்பதுமல்லாமல் பலர்கள் காரணமின்றிக் கொள்ளு ம் சங்கைகளுக்கும் பரிகாரமாயிருந்திருக்கும். நம்முடைய நிருபங்க ளைப்பிரசித்தம்செய்ய விரும்பாத அப்பத்திராதிபர் அங்கிருபங்களில் அடங்கிய விஷயங்களையும் எடுத்துச்சொல்லாமல் அவைகளை மறுத் துமட்டும் சில வசனங்கள் அவருடைய பத்திரிகையில் எழுதியிருப் பது அவருடைய (Journalistic) பத்திராதிபத்திய நிலைமைக்கு உசி தமோ இல்லையோ என்பதை நாம் சொல்லவேண்டுவதில்லை. அதைப் ப்பற்றி இங்கு எழுதுவதிலும் பயனில்லை.

மேற்கூறிய சித்தாந்ததீபிகைப் பத்திராதிபர் கூறியிருக்கும் ம றுப்புமொழிகளையும் சிலர் மூலமாக நாம் கேள்வியுற்ற வசனங்களையு ம் ஆராய்ந்து பார்க்கையில் மேற்கண்ட குறிப்பை அடியில்வருமாறு குற்றங்கூறுவதாக வெளியாகின்றது.

1. சைவத்தை வைதிகமதங்களில் ஒன்றாகச் சொல்லாதது பி ழையாம்.

2. 'பரப்பிரம' சப்தத்துக்குச் சிவனே பொருளென்று ஸ்ரீநீல கண்ட சிவாசாரியார் அறிவித்தார் என்று எழுதியிருப்பதால் அவர் அவ்விதம் அறிவித்தது பிழையென்று நாம் வெளியிட்டோமாம்.

3. வேதங்களின் கருத்தும் ஆகமங்களின் கருத்தும ஒன்றாக இருக்க வேதம் வேறு ஆகமம் வேறு என்றும் "ஆகமம் வேதத்து க்குப் புறம்பானது" என்றும் நாம் சொன்னது ஒருபிழையாம்.

4. வெகுகாலமாக வழங்கிவந்திருக்கும் சைவசமயத்தை சிவஞ் ஞான முனிவர் முதலியவர்கள் ஸ்தாபித்தார்கள் என்று நாம் சொன் னதும் ஒரு பிழையாம்.

இவைகளில் முதலாவது பிழையைப்பற்றி:—வைதிகமென்றும் ஆகமிகம் என்றும் இருவகையானமொழிகள் தொன்றுதொட்டு வழ ங்கி வருகின்றன. வேதருக்குக்களை விஷயவாக்கியங்களாகக்கொண் டு அவைகளை விவரித்து எழுதப்பட்ட பாஷியம் முதலிய நூல்கள் வைதிகம். அந்த வசனங்களையும் அந்த பாஷியத்தையும் ஆதாரமா

கக்கொண்டு மொழியப்பட்டிருக்கும் மதம் வைதிகமாம். அப்படியே விஷயவாக்கியங்கள் ஆகமவாக்கியங்களாகவும் அந்த ஆகமவாக்கியங்களே மதக்கொள்கைக்குப் பிரமாணங்களாகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது ஆகமிகம். வேதருக்குக்களை விஷயவாக்கியங்களாகக்கொண்டு ஸ்ரீ நீலகண்ட சிவாசாரியார் அவர்களும் ஸ்ரீமத் அப்பயதீக்ஷிதர் அவர்களும் எழுதியிருப்பனவெல்லாம் வைதிகம் என்பது கருத்து. வேத வசனங்களை விஷயவாக்கியங்களாகக்கொள்ளாமல் ஆகமவசனங்களை விஷயவாக்கியங்களாகக் கொண்டு மற்றவர்கள் எழுதியிருப்பது ஆகமிகம் என்பது கருத்து.* இதற்காதாரம் வாயுஸம்ஹிதை. அதில் சைவம் இருவிதம் என்றும் ஒன்று "சுருதம்" என்றும் மற்றொன்று 'அசுருதம்' என்றும் சுருதம் வேதவசனங்களை அனுசரித்ததென்றும அசுருதம் காமிகம் முதலிய ஆகமங்களை அனுசரித்ததென்றும் கண்டிருக்கிறது. வேதத்தை நாலாவது வர்னத்தார்கள் அத்தியயனம் செய்யக்கூடாதென்றும் அவர்கள் காதில்விழும்படியாக மற்ற மூன்றுவர்னத்தார்களும் வேதமொழிகளை உச்சரிக்கக்கூடாதென்றும் கண்டித்து விதிக்கின்ற பரம்மசூத்திரங்களில் "அபசூத்திராதிகரணம்" என்கிறபாகத்திற்கும் நாலாவது வர்னத்தார்களுக்கு ஆகமங்களும் புராணங்களுமே கதிஎன்று வற்புறுத்தும இதர சாஸ்திர வசனங்களுக்கும் விரோதமாக ஆகமவசனங்களை ஆதாரமாக்வைத்து மேலோர்களால் நாலாவது வர்னத்தாருக்கும உபபோகப்படும்படியாக ஏற்படுத்தியிருக்கும் சமயத்தை அவர்கள் வைதிகமதமென்று சொல்லிக்கொண்டால் நமக்கு யாதொரு ஆட்சேபணையுமில்லை. வைதிகம் ஆகமிகம் என்கிற வகுப்புகளும சைவசமய நூல்களிலேயே பிரித்துமொழியப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் வேதங்களின்கருத்தும் ஆகமங்களின்கருத்தும் வெவ்வேறு என்று யார்சொன்னார்கள்? இதல்லாமலும அநுஷ்டானங்களில் வேதவசனங்களை மொழிந்து கொண்டு அநுஷ்டிக்கப்படுவதற்கு வைதிக அநுஷ்டானமென்றும வேதவசனமல்லாது சாமான்யமான சமஸ்கிருதவசனங்களை மொழிந்து அநுஷ்டிக்கப்படுததற்கு ஸ்மார்த்தம் அல்லது தாந்திரீக அநுஷ்டானமென்றும் பெயர்கள் வழங்கிவருகின்றன. வேதங்களின் கருத்துப்படிக்கே அமைந்திருந்தும் வேதங்களில் சொல்லப்படாமல் இதரசாஸ்திரங்களால் தந்திரங்கள் ஏற்பட்டிருப்பனவாதலால் அவைகளை வைதிகமென்று

சொல்லாமல் ஸ்மார்த்தமல்லது தாந்தரீகமென்று சொல்லப்படுவனத் தாங்கின்றோம்.

இரண்டாவது பிழையைப்பற்றி.

இதற்கு நிமித்தமேயில்லை. மேற்கண்ட குறிப்பையும் ஆராய்ந்துபார்க்க "பிரமம்" என்னும்பதத்திற்கு சங்கராச்சாரியார்அவர்கள் நிர்விசேஷ சைதன்யம் என்றும் இராமானுஜாசாரியாரவர்கள் சவிசேஷஸ்வரூபமுள்ள நாராயணனென்றும் அர்த்தம் செய்திருக்கிறபிரகாரம் நீலகண்டசிவாசாரியாரவர்களும் அவருக்குப்பின்வந்தவர்களும் அப்பதத்திற்கு "விச்வாதிகோருத்திர" என்கிறவசனம் முதலிய வேதவசனங்களைக் கொண்டு சிவனென்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார்களென்பது சாஸ்திரப் பிரசித்தமாகையால் அதை அக்குறிப்பில் சங்கேதமாக மொழிப்பட்டது.

மூன்றாவது பிழையைப்பற்றி.

வேதங்கள் நான்கு. ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டு. வேதருக்குகள் உதாத்தம், அநுதாத்தம, ஸ்வரிதம் என்கிற ஸ்வரங்களோடு உச்சரிக்கப்படவேண்டியவைகள். ஆகமவசனங்கள் ஸம்ருதிமுதலியன ஒப்பந்தம் சுலோகரூபமாக இருக்கின்றன. அவ்விரண்டும கருத்தில் வேறுபடாமலிருந்தாலும் வேதங்கள் ஸ்வரூபத்தில் ஆகமங்களாகுமா? ஆகமங்களும் ஸ்வரூபத்தில் வேதங்களாகுமா? அஃதெப்படியெனில் இராமாயணத்தை ஸாக்ஷாத் வேதமென்று பிரசித்தமாகச்சொல்வதுண்டெனினும் ஸ்வரூபத்தில் இராமாயணம் வேறுதான். வேதம் வேறுதான். அப்படியே மகாபாரதத்தைப்பற்றிய கொள்கையும். ஸ்வரூபங்கள் வெவ்வேறாக இருப்பதினால் கருத்தும் வெவ்வேறென்று ஏற்படமாட்டாது. இஃதன்றியும்

"வேதநூல் சைவநூலென்றிரண்டேநூல்கள்" என் மொழியும் சித்தியார் எட்டாம் சூத்திரம (15-ம் பாடலினால்) வேதநூல் ஒருநூலென்றும் சைவநூல் ஒருநூலென்றும் ஆக இரண்டு நூல்களென்றும் பிரித்துக்கூறப்பட்டுள்ளது. "இரண்டு" என்பதினால் ஸ்வரூபத்தில் வெவ்வேறென்று அர்த்தங்கொள்ளாமல் ஒன்றே என்று அர்த்தங்கொள்வது நியாயத்துக்குப்பொருந்தாது.

திருமந்திரம் முதலியவற்றில் வேதம் பொதுநூலெனவும் ஆகமம் சிறப்புநூலெனவும் வேறுபடுத்தி மொழிந்திருப்பதை அறியவேண்டும்.

"வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தத் திறனிங்குத் தெரிந்கலுற்றாம்" என்னும் வசனத்தினால் இரண்டையும் வேறுபடுத்திக்கூறியிருப்பதையும் அறியவேண்டும். வேதம் மேம்பாடுற்றதென்றுவ

து ஆகமம் மேம்பாடுற்றதென்றுவது விசாரிப்பது இப்பொழுது பிரகிருதமன்று. ஆனால் சைவநூல்களில் வேதத்தை வேறாகவும் ஆகமத்தை வேறாகவும் பிரித்து வேதத்தினும் ஆகமத்திற்கு மேம்பாடுடைமை கூறப்பட்டுள்ளது.

"புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும்
புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலுமாச் சிரம
வறத்துறைக ளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து
மருங்கலைகள் பலதெரிந்த மாரணங்கள் படித்துஞ்
சிறப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேதச்
சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற் சைவத்
திறத்தடைவ ரிதிற்சரியை கிரியா யோகஞ்
செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்"

என்று கூறப்பட்டுள்ளதை சைவநூல்களைக்கற்றவர் நன்கறிவர்.

வேதாந்தத்தை ஒரு மரமாகவும் சைவசித்தாந்தத்தை அம்மரத்திற்பழுத்த கனிரசமென்றும் சித்தாந்தஞான ரத்நாவளியில் தாரதம்யப்படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது. வேதாந்தம் பொதுவென்றும் சைவசித்தாந்தம் சிறப்பென்றும் அந்நூல்வற்புறுத்துகின்றது. பொதுவுக்கும் சிறப்புக்கும் பேதமில்லையா. அக்கருத்துகளின் நிலைமை எப்படி இருந்தாலும் வேதம் வேறு ஆகமம்வேறு என்பது சைவர்களுடைய கொள்கையாகவே இருக்கின்றது.

நான்காவது பிழையைப்பற்றி:—

எல்லாச்சமயங்களும் எக்காலத்திலுமிருக்கின்றன. ஸ்தாபிப்பது என்னும் மொழிக்குப் புதிதாகச் சிருஷ்டிப்பது என்றுவது ஏற்படுத்துவது என்றுவது பொருள்படாது. முன்இருந்ததையே சுருதி யுக்தி அநுபவம் இவைகளினால் உறுதிப்படுத்துவது என்பது பொருளாம்.

"ஆகமங்கள் வேதங்களுக்குப் புறம்பாயுள்ளன" என்னும் வசனங்களுக்கு "வேதபாஹ்யம்" என்று சிலர் அர்த்தம் பண்ணிகொண்டு சங்கடப்படுகிறார்களாம். அது பிழை. ஆகிருதியில் வேதவசனமில்லாமலும் பொருளிலும் வேதவசனத்துடன் பொருந்தாமலும் இருக்கிற வசனத்துக்குததான் வேதபாஹ்யமென்று பெயர். உதாரணம். பகவத்கீதைவேதமன்று. ஆனால்அது வேதத்தின் பொருளையுடையதுவே. ஆனதுபற்றிப் பகவத்கீதையினால் உபதேசிக்கப்படும் மதம் வேதபாஹ்யமாகாது. பகவத்கீதையைப்போலவே ஆகமங்களும் ஸ்வரூபத்தால் (சப்தவடிவால்)வேதங்களினின்று வேறுபட்டவைகளாயிருந்தாலும் பொருளால் வேதங்களுடன் பொருந்துவதால் வேதபாஹ்யமாகா. இதுவேநம்கருத்து. நாம்நினையாததும் நம்முடைய வசனங்கள் இடங்கொடாததுமான கருத்துக்களை ஆரோபணஞ்செய்துகொண்டு ஒருவர் இடர்ப்படுவாராயின் அதற்கு நாம்என

ன்னசெய்வோம். இதுநிற்க. பின்னர் விஸ்தாரமாய்எழுதப்படுமென்று கண்டிருப்பதால் அஃது எவ்விதமாக எழுதப்படுகிறது பார்ப்போமென்று பொறுமையுடன் காத்திருக்கக்கூடாதா? அல்லது அக்குறிப்பிற்கண்ட வசனங்கள் தெளிவாய் இல்லாதபக்ஷத்தில் அவைகளுக்குப் பொருள் என்னவென்று ஓர் பத்திரிகை வாயிலாக வினவியாவது அறியலாகாதா? மேலும் சர்வக்ஞத்துவம்பொருந்தியவர்களும் ஈசுவரப்பிரசாதம் பெற்றவர்களுமான ஆசாரியர்களால் நிலைநிறுத்தப்பெற்ற ஒரு கொள்கையை ஒருகால் ஒருவர் குறைவாகக் கூறிவிடினும் அக்கொள்கைக்கு யாதுகுறைவு நேர்ந்துவிடும்? உலகத்தின்கண் பலகொள்கைகள் விரவி நிற்கின்றமையால் ஒவ்வொரு கொள்கையையும் உலகத்திலுள்ள அனைவோரும் அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது சாத்தியமாகாது. ஒருகொள்கையை வாதத்திற்காகவாவது கேள்விக்குறையாலாவது ஒருவாறு ஒருவர் இகழ்ந்துபேசிவிடின் அக்கொள்கைக்காவது அக்கொள்கையினர்க்காவது அகங்காரம் உண்டாகவேண்டுவது அவசியமில்லையே. அவ்விதம் அகங்காரம்நிரம்புமாயின் அவர்பால் ஈசுவரகடாக்ஷத்துக்குப் பாத்திரமாயுள்ள எக்குணம் பொருந்தி நிற்கும்? அறிவோர் பாராட்டுவதும் மதமே. வெகுளுவோர் பாராட்டுவதும் மதமே. "தன்னைத்தான்காக்கின சினங்காக்ககாவாக்காற் றன்னையே கொல்லுஞ்சினம்" என்னும் நீதிவசனம் எல்லாச் சமயவாதிகளுக்கும் பொதுவாயிற்றே. தந்தஞ்சமயமே முடிவாகத்தீர்ந்த கொள்கையென்றும் மற்ற சமயங்களெல்லாம் பூர்வபக்ஷங்களென்றும பாராட்டிக்கொள்வது அந்தந்த சமயவாதிகளின் அபிமானத்துக் கியற்கையாயினும் எல்லாச்சமயங்களும் ஒருஉண்மைப் பொருளையே விளக்கிககூறுமென்பது மேலோர் கருத்து. அவ்வுண்மைப்பொருள் மனோவாக்குக்கு எட்டாத தன்மை யுடைத்தாதலால் யானைகண்ட குருடர்போல ஒவ்வொரு சமயவாதியும் மற்ற சமயநெறிகளை ஒருவாறு நிராகரித்துப் புகன்றிடினும அது ஆணவமற்ற ஞானிகளுக்குக் கோபத்தை விளைக்காது.

"யானென் செருக்கா லிருவினையா மச்செருக்கு
ஆன மலத்தா லுயிர்க்கு"

என்னும் முறைப்படி வெகுளியல்பு ஆணவமலத்தின் காரியமன்றோ? நமது கருத்தில் அத்துவைதமும் சைவந்தான். விசிஷ்டாத்துவைதமும் சைவந்தான். துவைதமும சைவந்தான். ஒரு விகாரமுமற்ற ஜோதியானது நோக்கும் கண்ணின் இயல்புக்குததக்கபடி ஒளியில் பேதிக்குமெனின் அது கண்ணின்குற்றமே தவிர வேறல்ல. அவ்வாறே பிழை கருதாத நமது வசனங்களின்மீது பிழைபாராட்டுதல அபிமானத்தால் விளைந்த குற்றமேயன்றி உய்த்துணரின். அவ்வசனங்கள் எப்பிழையும் பொருந்தாபபான்மையுடையன.

எளியார்க்கெளியன்.

அமீரின் வரவு

நம் பரதகண்டத்தின் மேற்புறத்தி லிருக்கப்பட்ட தேசமாகிய ஆப்கானிஸ்தான் அரசருக்கு அமீர் என்ற பட்டப்பெயர் வழங்கும். அவர் சுயாதீனமுடைய அரசர். நம் ஆங்கிலேயருக்குப் பிரியமான நண்பர். அவர்கள் நம் பரதகண்டத்தைப் பார்க்க எண்ணங்கொண்டு ஜனவரி மீ 10உ ஆக்ராவுக்கு விஜயம் செய்தனர். நம் கவர்னர் ஜெனராலாகிய மிண்டோ பிரபுவும் அமீரை எதிர்கொண் டழைத்து மரியாதை செய்ததுமன்றி அவருடன் கூடவே இருந்து பற்பலகாட்சிகளைக் கண்ணுறச் செய்தனர். அமீர் ஆங்கிலேயர் பெருஞ்சேனைக் காட்சியைக் கண்டு களிப்புற்றார். அவர் வரவால் இந்தியாவிலுள்ள மகமதியர்கள் அனைவரும் ஆனந்தமடைந்ததுமன்றி இந்துக்களும் சந்தோஷமடைந்து அவருக்கு நல்வரவு கூறினார்கள். ஆக்ரா, டில்லி, முதலிய புராதன நகரங்களைக் கண்ணுற்றுக் களிப்படைந்து கல்கத்தா வந்து சேர்ந்தனர். அவ்விடமுள்ள பிரபுக்கள் அவர்களுக்கு வந்தனோபசாரப் பத்திரிகை வாசிக்கத்தயாராயிருந்தும் அமீர் அவர்கள் வேண்டாமென்று மறுத்துவிட்டனர். இவர் விஜயஞ் செய்த சமயம் பக்ரீத் பண்டிகை. அப்பொழுது மகமதியர் இவரது விருந்துக்கென்று நூறு பசுக்களைக் கொல்வதாகத் தீர்மானஞ் செய்திருந்ததை இப்புத்திமான் முன்னரே அறிந்து அவ்வாறு செய்வது தமக்குச்சிறிதும் பிரியமில்லை என்று தெரிவித்து அக்கொடிய செய்கையை நிறுத்தச்செய்தனர். அந்நிய மதஸ்தர் மனம் புண்பட்டு நோகாதபடி இருக்கவேண்டுமென்பதே இவரது முக்கிய கருத்து. ஒருமகமதிய அரசர் பிறமதஸ்தரிடம் இவ்வளவு கருணைபாராட்டியது மிகவும் புகழற்பாலது. இதுவிஷயத்தில் இவரை நம் அக்பர் சக்கரவர்த்திக்குச் சமானமாகக் கூறலாம். அமீர் மகம்மதிய மதத்தில் அந்தரங்க விசுவாசமும் பக்தியுமுடையவர். அதனால் பிறமதங்களை அவர் சிறிதும் வெறுப்பவரல்லர். உலகத்தில் புத்திமான்களும் பக்திமான்களும் இவ்வாறே இருப்பது வழக்கம். எம்மதஸ்தராயிருப்பினும் பிறமதங்களை இகழ்தல் நியாயமன்று. சொந்த மதத்தில் அதிகப்பற்று வைத்தால் பிறர் மதங்களை இகழவேண்டுமோ? பாதிரிமார்கள் இதனை நன்குணராமல் நம்மதத்தைக் கண்டபடி தூஷிக்கின்றனர். இவர்கள் இக்கணவானது முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுவார்களாக. அமீர் அவர்களுக்கு நம் காருண்ய

சக்கரவர்த்தியாகிய எட்வோர்ட்மன்னர் "கெ. ஜி. சி. பி." என்றபட்டப் பதக்கத்தை நம் வைஸிராய் மூலமாகச் சேர்ப்பித்து மரியாதை செய்தனர்.

மகமதியர்களது பெரிய கலாசாலையாகிய அலிகர் கல்லூரிக்கு அமீர் அவர்கள் இருபதினாயிர ரூபா நன்கொடை யளித்ததுமன்றி மாசம் ஒன்றுக்கு அதன்செலவுக்கு ரூ.500-ம் கொடுத்துதவுவதாக வாக்களித்ததைப் பற்றிப் பரம சந்தோஷ மடைகிறோம். இதனால் அமீரது மதப்பற்றும், கல்விப்பிரியமும், தாராளசிந்தையும் நன்கு விளங்குகின்றன. நவாப் சையத் ஆலியும் சில மகம்மதியர்களும் அமீர் அவர்களைக் கண்டுகொள்ளப் போயிருந்தபோது சந்தோஷமாய்ப் பேசி மகம்மதியர்களாகிய சகோதரர்களுக்காகத் தாம் ஜபிக்கிறதாகச் சொல்லி ஒவ்வொருவருடைய க்ஷேமலாபத்தையும் விசாரித்து ஜபம்செய்தனராம், ஹாபீஸ்மகம்மத்ஹஸன் என்பவர்கள் தம்மைத்தனிமையாகப் பார்த்து அவர் கையினால் எழுதிமுடிக்க 300 வருஷ காலஞ்சென்ற ஒரு கொரான்புஸ்தகத்தையும் மற்றொரு வைதிகபுஸ்தகத்தையும் கையுறைதந்தனர். அதனை அமீர் அவர்கள் மிக்க பக்தி சிரத்தையுடன் ஏற்றுச் சந்தோஷித்தனராம். இதனாலும் இவரது அந்தரங்கபக்தி தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது. குவாலியர் மகாராஜாவும் இவரை எதிர்கொண்டழைத்து உபசாரஞ் செய்தனர். இச்சமயம் அமீர் அவர்கள் புலிவேட்டையாடி ஒரு புலியைக் கொன்றனர். இவ்வாறு யாவராலும் உபசரிக்கப்பட்டு மிகக் கொண்டாடப் பட்டனர். இதனால் சிநேக வாஞ்சை யென்கிற முக்கிய மனுஷகுணம் விளங்குகின்றது. தம் நாட்டில் ஹிந்துக்களுக்கும் மிகப் பெரியவேலைகள் கொடுத்திருப்பதாகக் கூறினராம். இம்மாதிரி மனோவிசாலமுள்ள ஒரு மகம்மதியஅரசர் நம் நாட்டுக்கு அயலிலிருக்கும்படியான பாக்கியம்நமக்குக் கிடைத்ததைப்பற்றி மிகவும சந்தோஷிக்கிறோம்.

இவர்கள் குணம் இம்மட்டோ? ஏழைகளிடத்தில் இவர்களுக்குள்ள இரக்கம் மிகவும்அதிசயிக்கத்தக்கது. கல்கத்தாவைத்தியசாலையை அமீர் பார்க்கப் போயிருந்த பொழுது பலர் கூட்டங்கூடினார்கள். அக்கூட்டத்திலிருந்த ஒரு பிச்சைக்காரி அமீரைப்பார்த்து ஏதாவது திரவியம் பெற வேண்டுமென்று இச்சை கொண்டு வெகு ஆவலு

டன் வந்தாள். போலீஸ்காரர்கள் அவளைப் பிடித்துத் தள்ளவே அவள் பெருங் கூச்சலிட்டாள். அக்கர்ணகடூரமான சப்தம் அமீர் காதில் விழவே அதனைச்சிறிதும் சகிக்கக் கூடாமல் அதைப்பற்றி விசாரித்து அப்பிச்சைக்காரியைக் கொணர்வித்து அவள் குறையைக் கேட்டு இரங்கி அவளுக்குக் கொடுத்துதவினராம். இஃதன்றோ பிரபுத்தன்மை. முன் ஒரு சஞ்சிகையில் ஒரு ஆங்கிலப்பிரபுவின் உதாரகுணத்தைச சுட்டிக்காட்டி எழுதினோம். அதற்கு இது எவ்விதத்திலும் குறைவாகமாட்டாது. ஏழைகளிடத்தில் கருணையுள்ளவர் என்பதினாலேயே இவர் தெய்வ அம்சம் பொருந்தியவர் என்பது திண்ணம். தீனதயாளு என்ற சப்தம பகவானுக்கே உரித்தன்றோ? அத்திவ்விய குணம் எவரிடத்தில் அதிகம் விளங்குகின்றதோ அவர்களே தெய்வாம்சம் பெற்றவர்கள். இவர் நீடூழிகாலம சௌக்கியமாய் வாழ்ந்து தம் தேசத்துக்கும அயல் நாடுகளுக்கும் பெருத்த நன்மைகளைச்செய்வாராக. பகவத் பக்தியுள்ளவர்கள் அரசர்களாகவிருந்தால் எவருக்கும் சுகமுண்டு. நம் காருண்ய ஆங்கிலேயருக்கு இவ்வருமை நண்பர் கிடைத்தது அவர்கள் அதிர்ஷ்டவசமே. ஸர் புல்லரைப் போன்ற அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்ட குணசாலிகளுடைய முன்மாதிரியை நன்கு கவனித்துத் தம்மைத் திருத்திக்கொண்டு ஜனரஞ்சிதராயிருப்பார்களாயின் நன்றாகும். தம் பிரஜைகளுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைத் தேடிக்கொடுப்பதில் அமீர் அவர்கள் கண்ணுங் கருத்துமுள்ளவரென்றும் தெரியவருகிறது. தாம் இப்பூவுலகில் பகவானால், அனுப்பப்பட்டநோக்கத்தை நன்குஅறிந்தவராக அமீர்அவர்கள் சில குறிப்புகளில் வெளியிட்டனர். அவ்வித பயபக்தி அரசர்களுக்கு உள்ளவரையில் இராஜாங்கத்துக்கும் குடிகளுக்கும் யாதொரு குறைவும் நேரிடாது என்பது திண்ணம். இதுவே அமீர் அவர்கள் இந்தியாவுக்கு முதல் விஜயமானது. இதனால் நம் இராஜாங்கத்தாருக்கும் அவர்களுக்கும்உள்ள சிநேகம் பலப்படக் காரணமாயிற்று. அது நம நாட்டுக்கும் க்ஷேமகரமே. என்றும் இது போலவே சமாதானமாய்ச் சிநேகவாஞ்சை அதிகரித்து க்ஷேமம் உண்டாக்குவதாக.

பத்திராதிபர்.

சமாசாரக் கொத்து.

—:-0-:—

சுதேசபாங்கி.—நம்சென்னைக்கு ஓர் பெரிய சுதேசபாங்கி ஏற்பட்டு ஆர்டிகின்ஸ் ஆப் அஸோஸியேஷன் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றது, டைரக்டர்களும் நியமனமாய் விட்டார்கள். கூடிய சீக்கிரம் பாங்கி வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கும் என்று கேள்வியுற்றுப் பரமானந்தமடைகின்றோம்.

• • • • •

இந்தியர்களின் கைத்தொழில் சாஸ்திரப் பயிற்சியபிவிருத்திக்காக கல்கத்தாவில் ஏற்பட்டிருக்கும் சங்கத்தார் இப்பயிற்சிக்காக 60 மாணவர்களைச் சென்ற வருஷம் புறநாடுகளுக்கு அனுபபியிருந்தார்கள். இவ்வருஷம் இன்னும் 40 பேரை அனுபபப்போகின்றனர் என்று அறிய அதிக ஆனந்தமடைகிறோம்.

• • • • •

பிளேக்:—சென்ற ஜனவரிமீ 26உ யோடு முடிவாகிற வாரத்தில் இந்தியாவில் பிளேக் கண்டவர்களின் தொகை 19, 452 மரணம் 15,550, இதில் பம்பாய் மகாணம் 25 வங்காளம் 1,366. ஐக்கியமாகாணம் 4,432. பஞ்சாப் 5303. பர்மா 304. மத்தியமாகாணம் 1520 மத்திய இந்தியா 241.

• • • • •

புதிய இருப்புப்பாதை:—திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து திருக்கோயிலூருக்கு 96 மைல் தூரம் இருப்புப்பாதை போடச் சர்வே செய்யும் படியாகத் தென் இந்திய இருப்புப்பாதைக் கம்பெனியாருக்கு ரெயில்வே போர்டார் உத்தர வளித்திருக்கின்றனராம். சென்னை கவரன்மென்டாரின் ஆதினத்தில் சர்வே நடக்கும்

• • • • •

உப்புச்சுரங்கம்:—பஸிபிக் சமுத்திரக் கரைக்கும டென்வா என்னும் இடத்துக்கும் இடையில் ஒரு ரயில்வே போடப்பட்டிருக்கின்றதில் வேலைசெய்துகொண்டிருந்த கூலிக்காரர்கள் ஓர் உப்புச்சுரங்கம் கண்டுபிடித்திருக்கறார்கள். 15 மைல் நீளமும் 8 மைல் அகலமும் அநேக அடி ஆழமுமாக தனி உப்புக்கட்டிகளாய் நிறைந்திருக்கின்றனவாம். இந்த இடத்தில் முன் ஒரு பெரிய உப்புக்கடல் இருந்

ததாகவும் அந்தக்கடல் ஏதோகாரணத்தால் தானுகவற்றிவிட்டபொழுது அதிலிருந்த உப்பு இவ்வாறு உறைந்துகிடப்பதாகவும் ஊகிக்கப்படுகின்றது.

• • • • •

ஒரு புதிய உலோகம்:— அமெரிக்கா தேசத்தில் கானடா நாட்டில் காட்பரி என்னும் கிராமத்தில் கானடியன் காப்பர்கம்பெனியால் மானல் (Monel) என்ற ஓர் உலோகம்கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சற்றேறக்குறைய நிக்கல்போன்றது. இதில் செம்பு; நிக்கல், இரும்பு ஆக மூன்றும் இன்னும் இரண்டொரு வஸ்துவும் சேர்ந்திருக்கின்றன. நிக்கலைபோல் கேடுறுகிறதில்லையாம். அதைப்போல் வேலைக்கு நயமுள்ளதாகவுமிருக்கிறது. இஃது இப்பொழுது பளபளப்புடன் வெளியிடும் அநேக நிக்கல் சாமான்களுக்குப் பிரதி உபயோகப்படுத்தக் கூடுமோ என்று பரீட்சிக்கப்படும்.

• • • • •

ஐரோப்பாவில் குளிர்;—இங்கிலாந்து யார்க்குஷயர் என்னுமிடத்தில் பிஸ்பர்ட் என்னும் ஒரு கொடியபுயற்காற்று வீசிவருகின்றது சிலதினங்களுக்கு முன் ஜப்பானுக்கென்று புறப்பட்டு வந்த கிளாவுரிங் என்னும் கப்பல் துறையை விட்டுப் புறப்படவும் காற்றினுல் நாலாபக்கமும் அடித்துச்சாய்க்கப்பட்டு முடிவில் மூழ்கிவிட்டது. மூன்று பேர்கள் ஜலத்தில் அமிழ்ந்து இறந்தார்கள், 40 பேர்களைக்காணவேயில்லை. பெர்லின் நகரத்தில் பனியின் கொடுமை சகிக்கமுடியவில்லை. தெருக்களெல்லாம் பனிக்கட்டி உறைந்துவிட்டால் வண்டிகளும் ஜனங்களும் வெளியேறுவதற்கு இடமில்லாதிருக்குமாம்.

• • • • •

கல்கத்தா சர்வகலாசாலையார் தங்கள் மேற்பார்வையின் கீழுள்ள கலாசாலைகளுக்கெல்லாம் சேர்த்து ரூ. 110000 உபகார நன்கொடை கொடுத்தார்கள். அப்படிக்கொடுக்கப்பட்டதில் பாபுபானர்ஜியன் ரிபபுன் கலாசாலைக்கும் ஒருபாகம் கொடுக்கப்பட்டது, ஆனல் அப்படிப்பட்ட உபகாரம் கவர்ன்மெண்டாரிடம் வாங்குவது சுதேசியக்கொள்கைக்கு விரோதமாயிருப்பதால் அதனைப்பெற இஷ்டமில்லையென்று

பாபுபனர்ஜி வேண்டாமென்று மறுத்து விட்டதைக்கேட்டுச் சந்தோஷமடைகின்றோம்.

"கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் று—அதனை நீர்
கொள்ளேனென்றல் அதனி னுயர்ந்தன்று"

என்ற ஆன்றோர்வாக்குக் கிணங்க இம்மகான் நடந்தது மிகவும் புகழ்தற்பாலது.

* * * * * *

சில தினங்களுக்குமுன் பாரிஸால் பட்டணத்திலுள்ள அம்பட்டர்களெல்லாம் ஒரு கூட்டங்கூடி சுதேசியல்லாத சாமான்களைத் தாங்கள் உபயோகிப்பதில்லை யென்று சத்தியம் செய்ததுமன்றிப் பரதேச சாமான்களை உபயோகிப்பவர்களுக்கு க்ஷௌரம் செய்வதில்லை யென்றும் தீர்மானித்துவிட்டார்கள். இதனை இதரமாகாண வாசிகள் கவனிப்பார்களாக.

* * * * * *

ஆசார சீர்திருத்தம் பெருகிவருவதற் கறிகுறியாகப் பம்பாயில் "பதிதசுத்திஸபா" என்ற பெயருடன் ஒரு ஸபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மிஸ்டர் கோகுலதாஸ்கான் தாஸ்பாரக் B.A.L.L.B. ஆக்கிராசனாதிபதியாகவும் மிஸ்டர் S. S. ஹேறால்கார் காரியதரிசியாகவும் இருந்து வருகிறார்கள். அந்நியமதஸ்தர்கள் யாராயிருந்தாலும் அவர்களைத்தடையின்றி இந்து மதத்திற் சேர்த்துக்கொள்வது என்ற நோக்கந்தான் அந்தச்சபையாரின் கொள்கை. இம்மாதிரியான சபை ஏற்பட்டது நலமே. ஆனால் இப்படிச் சேர்ப்பவர்களைப் பிரத்தியேக ஜாதியாராக ஏற்படுத்தி அவர்களுக்குள்ளேயே கொள்வன கொடுப்பன செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்தால் நலமாயிருக்கும்.

* * * * * *

குருடர்களுக்குப்பத்திரிகை:—லண்டன் நகரில் பிரசுரிக்கப்படும் தினசரி மெயில் பத்திரிகையின் சொந்தக்காரர் இங்கிலாந்து தேசத்திலுள்ள 40,000 குருடர்கள் வாசிப்பதற்காக ஒரு வாராந்திரப் பத்திரிகையை ஒரு மாசம்ாக வெளிப்படுத்தி வருகின்றார்கள். இஃது

அவரவர்கள் பிறருதவியின்றி வாசிக்கும்படியாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. நம் இராஜதானியில் குருடர்கள் வாசிப்பதற்கென்று பாளையங் கோட்டையிலும் சென்னையிலுமாக இரண்டு பள்ளிக்கூடங்களிருக்கின்றன. குருடர்களே சேர்ந்து தாமாகவே ஒரு பத்திரிகை தங்கள் உபயோகத்திற்காகப் பிறர் உதவியின்றி அச்சிட்டு வருகிறார்களென்று ஒரு ஆங்கிலப்பத்திரிகையிற் சிலநாட்களுக்கு முன்னர் படித்தோம். உலகத்தில் நடந்துவரும் பற்பல அதிசயங்களுக்குள் இதுவும் ஒன்றாயினும் "கண்ணைக்கெடுத்ததெய்வம் மதியைக்கொடுக்கும்" என்ற பழமொழிப்படி குருடர்களுக்குப் புத்தி தீக்ஷண்யம் அதிகம். அவர்கள் வாத்தியங்களை வாசிப்பதையும் பாய் பின்னுவதையும் நாம் நம் நாட்டிலேயே பல இடங்களிற் காண்கிறோம். இஃது ஓர் அதிசயமா? சர்வேசுரன் அபாரகருணையுடையர். ஆகையால் ஓர் அங்கக்குறைவை நிவிர்த்திக்க மற்றோர் உபாயம் செய்கிறார் அவர் வலிமையை யார் அறிவார்கள்.

• • • • •

திருவனந்தபுரம்ஸம்ஸ்கிருதகலாசாலை:—மேற்படி கலாசாலையில் கமிட்டிபரீக்ஷைகளென்னப்படும் சாஸ்திரீ, உபாத்தியாயர், மஹோபாத்யாயர், பரீக்ஷைகளில் ஜயம்பெற்றவர்களின் விவரம். சாஸ்திரப்பரீக்ஷையில் 15 மாணாக்கர்களில் 9 மாணாக்கர்களுக்கு ஜயம்; உபாத்தியாயர் பரீக்ஷையில் போன 4 மாணாக்கர்களுக்கும் ஜயம்; வியாகரண மஹோபாத்தியாய பரீக்ஷையில் மூவரில் இருவருக்கு ஜயம், தர்க்கமஹோபாத்தியாய பரீக்ஷையில் பரீக்ஷைகொடுத்த ஒருவருக்கு ஜெயம் ஸ்மிருதி,மீமாம்ஸா மஹோபாத்தியாய பரீக்ஷைக்குச்சென்ற மூவர்க்கும் ஜயம் என்பதாக ஷை கமிட்டிக்கு அதிபராகிய கோளவர்மாவலிய கோவில் தம்பிரான் அவர்களால் பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சென்னைசர்வகலாசாலையார்கள் ஸமஸ்கிருதத்தை எவ்வளவு அநாதரவுசெய்தபோதிலும் அப்பாஷை ஒழிந்து போகாவண்ணம் ஜீவித்திருக்கும்படி சுதேச அரசாங்கத்தாராவது போற்றுவார்களென்று நம்புகிறோம். பாஷைவிஷயத்திலும் சுதேசியமுயற்சியே பயன்பெறும் போலும், சுவதேசபாஷை அபிவிருத்தியே தேசக்ஷேமத்துக்குப் பேருபகாரம்,அதனை அநாதரவுசெய்வோர் அடியோடே தொலையவேண்டுவதுதான்.

கற்பூரப்பஞ்சம்: கற்பூரத்தின் விலையேறிக்கொண்டேவந்து இப்போது அந்தர் (112 ராத்தல்) 1-க்கு 20 பவுன் விலையாய்விட்டது. கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்னே இவ்விலை 8 பவுனுக் குட்பட்டிருந்தது. இதற்குக் காரணமாவது சரக்கு விளைவு நமக்கு வேண்டுமளவுக்குப் போதாமையாம். இந்தசரக்கு விளைவிடம் சினவுக்கடுத்த பார்மோஸா என்னும் தீவாகும். இவ்விளைவு குறைவுபட்டுப்போனதற்குக் காரணமாவது இரண்டொரு வருஷத்திற்குமுன் ஜப்பானிய யுத்தகாலத்தில் பெருந்திரளான (கற்பூர) மரங்கள் வெட்டி விடப்பட்டனவாம். ஆகவே யாவருக்கும் போதுமான சரக்கு பழையபடி கிடைப்பதற்கு சில வருஷங்களாக வேண்டுமெனப்படுகிறது. இதனால் கை (செய்) சரக்கு (artificial manufacture)போடும் முயற்சி நடந்தேறுவிடின் இவ்வேறு விலை யிறக்க வழியில்லை. தந்தம், ஆமையோடு இவற்றிற்குப் பிரதி சரக்காகிய கிளிஞ்சில்(celluloid)தொழிலுக்கும்,புகையில்லா வெடிமருந்துக்குங்கூட கற்பூரம் ஏராளமாய்ச் செலவாகிறது. இவ்வாறு குறைவுள்ள (கற்பூர) மரங்களைப் பயிரிடுந் தோட்டக்காரர் (Planters) களும் முயன்றால் நல்ல லாபமெனச் சொல்ல வேண்டியதில்லையென்று ஐரோப்பியர் யோசனை செய்து வருகிறார்கள்.

மேற்கூறியவாறு (கற்பூர) மரப்பயிர்த்தொழில் லாபகரமானதென்பது நிச்சயமாயிருந்தும் முயற்சியில்லாமைக்குக் காரணமாவது அம்மரத்தின்பிலாறுகளிலிருந்தும் இலைகளிலிருந்தும்கற்பூரசத்தை யெடுக்கும் முறை தெரியாமையாம், மற்றொருகஷ்டமாவது(கற்பூரந்) காற்றுக்கிடைப்ப தில்லாமையாம். மேலும், ஜப்பான் கற்பூர விதைகள் முன்னுடியே அவித்தனுப்பப்படுவதால் முளைப்பதில்லையென்றும் ஒரு சிலோன் பேபபரில் வெளியாயிருக்கிறது. ஆயினும் ஜப்பானிய விதைகளைக் கொண்டே அநேக செடிகள் விளைந் திருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது. கிளைகளைக்கொண்டு இதைப் பயிரிடக் கூடாதாவென்றும் யோசிக்கப்படுகிறது.

சு—மி.

பத்திராதிபர்.

குமரன் றுணை.

குமண சரித்திரம்.

பொருத்தமுடன் புயங்கமுனி புலிக்காலன் போற்றிசெய
நிருத்தமிடும் பொழுதருளா லிகளைந்து தொழினடத்துங்
கருத்தனிடைத் தோன்றியவற் கண்டொருகால் வணக்கங்கொள்
ளொருத்தன்மல ரடிபேணி யொருவன்மல ரடிபணிவாம். (1)

வேறு.

மிக்ககொடை யாளியென மெய்யறிவு சான்றோர்
தக்கவர் மதித்தவகை சாரவொரு வாணன்
றுக்கமற நற்றலை துமித்திட முனிந்த
வக்குமண னற்சரித மற்பினொடு சொல்வாம். (2)

வேறு.

உலகெலாம் போற்றும் பரமனார் முன்ன மொருபக லாலவாய்ப் பதியி, னிலவுமா மரபு வேந்தனா ரயிர்ப்பு நீங்குமா றருடிருக் கவியி லிலகிய முன்னைப் பதமெனப் பொலிய வியற்றுநற் றவத்ததா மென்று, குலவிய வான்றோர் பலபல புகழக் கொண்டது நாட்டினுட் கொங்கு. (3)

ஆதியா மிமுக் குலத்தினு மனமே லமைபெருஞ் சிறப்பமைதன் றறைவான், மோதுநீர்ச் சடையெம் முழுமுத னடுவுண் முளரிமேத் திரமுறு முறையா, லோதுமக் குலத்தி னுதித்துநல் லொழுக்க முற்றதோர் கொங்கனென் றுரைகதுங், கோதைதன காவல் பெறுதலாற் சிறப்புக் கொண்டது நாட்டினுட் கொங்கு. (4)

வேறு.

சேர்ந்த தோழனைப் நிதியனை யெழுநமைத் தேடா
னோர்ந்து பாணர்க்கு நிதிதர வுதியனுக் குபரா
வார்ந்த சோதிய னருளினா னனவட திசையோன்
கூர்ந்த சிந்தையி னுனுறு மரசது கொங்கு. (5)

கடுக்குலாவிய மிடற்றினர் சடைப்பொலி கங்கை
யடுக்கு மாமொடு மாநதிப் பெருநதியென் மதியோ
டடுக்கு மாம்வரை யோங்கிய காக்கனென் டிசையுங்
கொடுக்கு மாமண, மலிதலிற் போபெறுங் கொங்கு. (6)

சில யாயமுங் கட்டினுட் பாண்டியுஞ் சென்னி
நால நாடுமேற் கீழ்மரு வித்தனைச் சார
மேல தாகியே விளங்கிவிற் றுறவிலாவ் விரண்டு
கோல நாடரும் புகழ்தரத் திகழ்தருங் கொங்கு. (7)

ஆறு மாகட லங்கிவல் லிடங்கரு மறிய
மாறி லாவருட் டமிழ்மறை வாய்மலர்ந் தருளு
நீறு சேர்தரு நெற்றியர் மூவரு நெடிது
கூறு மேழ்பெருந் தலங்களைக் கொண்டது கொங்கு. (8)

நன்கி யம்புமிக் கொங்குநன் னாட்டிடை நலஞ்சேர்
தென்கி ழக்கினூற் றியோசனைச் சதுரமத் தியமு
முன்க ளின்பெறு குமணமா ராஜனின் முறையாற்
பொன்கி ளர்ந்துறை குமணநன் னாடெனப் பொலியும். (9)

நிலமெ லாமதி தொறும்பல மழைபொழி நீராற்
பலமெ லாமிகப் பெருகிமுப் போகமும் பரவக்
குலமெ லாம்பயி லொழுக்கமுஞ் செல்வமுங் குலவ
நலமெ லாங்குழீஇ யிருப்பது குமணனன் னாடு. (10)

நாம்பி றப்பதற் கிடந்தரு பெருமபுகழ் நண்ணு
மாம்பி ரத்தினுக் கிணைகொலோ விலையென வடுத்த
காம்பி ருக்குமா மலர்தருக் களையெலாங் கடிந்து
வாம்பெ ருக்கொடு மலிதரு மாம்பிரா வதியே. (11)

வேறு.

துளிபுன லுட் கொண்டாலுந் துவக்கெங்கு மயிர்சிலிர்ப்பக்
குளிர்வதனு லாலமென்றுங் கொண்டவர்க்குச் சுவைகொடுத்து
விளிதலுறாச் சித்தமகிழ் மிகக்கொடுக்குந் தன்மையினற்
றெளிதருநல் லமுதமென்றுஞ் செப்புவது தேற்றுநதி. (12)

[illegible]னுரிய பலபொருளு முளவாக்கி யளிதெவருங்
காணும்வகை தானுமுண வாயிருந்து களிப்பித்து
நீணிலத்தில் வாழ்பவரை நித்தமொரு தாய்போலப்
[illegible]பேணுதலா னிதியினிலும் பெருமையதிப் பெரியாறே. (13

இன்னநதிக் கரையின்மபி விறையவற்கு மவற்கன்பு
மன்னுமிரு மாதுலர்க்கும் வருணனுக்கு மகிழ்வெய்தத்
துன்னியமா னிலவளமுஞ் சொல்வரெவ ரிவரிந்தி
தன்னையுறும் பெரியாற்றுத் தக்கணபாற் பலநகருள். (14)

வேறு.

குமரன் முன்னவன் முதலினர்க் கொளுமதஞ்சைசெ
சமய மென்றல்போற் கொழுமமே வநதரா ஜபுரம்
மமையும் ருத்திரா யாலைய மெனப்பல வடுத்துக்
குமண னனக ரெனுமொரு பெயரினுற் குலவும். (15)

வேறு.

இரண்டுசகத் திரவருடத் தினுக்குமுன மாசியற்றாந்
திரண்டப்புகழ்க் குமணனுறு சிறப்பின்று நினைப்பெய்த
வரண்பொலியும பழங்கோட்டை யகமெஞ்ஞா மறிகுறிகள்
முரண்குலேந்தும் பேரழகு முற்றுமுற்று விளங்குவன. (16)

மேயபுக ழிந்நகர மெல்லியலாட் கருகாகப்
பாயவிரு நதியுமொளி பரப்புமணி வடமாகு
நாயகமா மணிபோலு நனிர்மதிய மொளிர் பரிதி
தேயுவிழி கொளும்பரம தேவனுறை திருக்கோயில். (17)

வேறு.

வழுத்து மித்தகைக் குமணனன் றுடெனு மங்கை
கழுத்து மன்னுமா மங்கல மெனசசொலக் கனிதேன்
பழுத்த சூழலார் தருகும மனுபுரிப் பதியில்
விழுத்த குமபடி யாசியற் றினனொரு வேந்தன். (18)

சரளக்கோவுறை தாரகை நாடபணிற் றவளந்
திரளக் கோதொழிந் தெழுமொரு முழுநிலாச் சீர்போற்
றரளக் கோவையின் மணிவடஞ் சுலவின தயங்கெப
புரளக் கோமுறைக குரியவெண் குடைநிழற் பொலிவோன். ()

முடியெ னும்பெயர் காரண மேனைய முடிகட்
கொடிவில் காரண விடுகுறி யித்தெகன வுரைக்கும்
படிவி ளங்குபல் கோள்களும் வேற்றுருப் பரித்திங்
குடனு ரைநதென வொண்ணவ மணிமுடி யுடையோன். (20)

பொங்கு மாதவக் குடைக்கரா தரவினூற் பொன்று
தெங்கும் வாளொடு தேய்வுற தழகினுக் கிடமாத்
தங்க மேவிய புகழ்ப்பெரும புணரியிற் றோன்றுந்
திங்க ளாமெனப் பொலிதரு திருமுகச் செம்மல். (21)

மிஞ்சி மேவிய வன்பெனும் வெள்ளமு மிகுத்துச்
செஞ்ச வேமலி கருணையா கியபெருந் திரையுங்
கொஞ்சி யன்பொடு குலவின வாகிமீக் கொண்டு
விஞ்சி வீற்றிருந் திடுமிரு தடங்கண் விழியான். (22)

தரும மேமலி நீதியுஞ் சகலநற் கலையும்
பொருவி லாததன் னுயிர்க்கிடர் பொருந்திய போதும்
பெருகு வாய்மையு மமுதுநே றுணூறு பேச்சு
மருவும் வாயென் விலங்கிய லங்கொள்செவ் வாயான். (23)

நெருப்புக் கண்ணினன் கரங்களால் வளர்ந்தன நீண்ட
மருப்புத் தும்பிக்கை முதலிய துணைகொடிம் மண்ணை
விருப்பிற் றாங்கின பிணிப்புக மெனனென மேருப்
பொருப்புக் காணிய நாணுறும் பூணுறும் புயத்தான். (24)

வேறு

தேவதரு வஞ்சுதரு வெனச்சொல்வா வாவென்னச் சுரபி செல்லப, பூவுலகிற் கடன்னளிப் பயந்கொண்டு கருமுகில் போகச் செவ்வி, பாவுமலர் பற்பமுறச் சங்கமுமித் தவத்தினையாம் பணில மென்ன, வஃவனுட னிதிவாரி யளித்தளித்துச் சிவப்பேறு மணிசேர் கையான். (25)

பொன்னவிர்தா மரையுமொரு தாளூன்றிப் புனலினிடம் பொருந்தி யாண்டு, மின்னிவரு மிரவிதனை நோக்கியருந் தவமியற்றி மேவா நிற்ப, வொன்னலராப் பலசேனை யுடன்சலவி யமருடற்றி யோயும் வேற்று, மன்னர்முடி மாலைமணஞ் சுமக்குமென்ப் பரிமளிக்கு மலர்ப்பூந் தாளான். (26)

வேறு.

எனைத்து மாநிதி யாயினு மீபவ னெனினுந்
தனைக்க ணேத்திய மயிலடைக் கன்னியர் தங்கண்

மனத்தையும்புனை துகிலையு மணியையு மற்று
மினத்தை யுங்கவர் வதுவென வுறுவடி வழகன். (27)

பின்ன லார்குழற் பேதையர் படையிடைப் பிறங்கிக்
கன்ன லார்கரம் பிடித்துறு காமவேள் காணின்
மின்ன லார்மொழிற் றன்னுரு வுளத்திடை வெறுத்தே
யன்ன லாருரு வேட்புறச் செயுமிவ னழகு. (28)

பேய்க்கி னிப்புற மருவல ருடைவிடும் பெரியான்
றுய்க்கு மிப்புக ழிலையெனப் புகல்தரத் தரணிச்
சேய்க்கி னித்தன பலசெய்வான் றமிழ்வலார் சிறந்த
வாய்க்கி னித்திடும் பெயரினன் குமணனும் வள்ளல். (29)

சில மல்லன கனவினுஞ் சிந்தனை செய்யான்
சால நண்ணினர் தமையவர் குலத்தொடு தாக்கு
மால மன்னவே யாமழுக்கா றுமுன் னுன
காலு நீங்கிய நல்லற மோங்கிய நடையான். (30)

வைய மெய்தினும் வானக மெய்தினும் வழுவாப்
பொய்யி லுனினர் நீதிநூற் புணரிக்குப் பொதியச்
சைய மாதவன் கரமெனு மனத்தினர் தழுவுஞ்
செய்ய மந்திரக் கிழவர்சொன் முறை முறை செய்வோன். (31)

கள்ள மேவிய மருவலர் தமைப் புறங்காணும்
வெள்ள மாகிய மிடற்புறப் படையுடன் விளங்கும்
பள்ள வார்கலி யுலகிடை நீதியாப் பகருந்
தெள்ளு சீரகப் படையையு முடையவன் திறலோன். (32)

உரிய நல்லற மதன்வழி யுறுபொரு ளுரிமை
மருவு பேரின்ப மிம்மையில் வருபயன் மறுமை
பெரிய தோர்புக ழுலகெலா மதித்தலிப் பெற்றி
யரிய வாகிய வெழுவகை நிலையையு முடைந்தோன். (33)

கூறு மோதலு மோதலுங் காத்தலுங் குறிப்பால்
வீறு பல்பொரு ளீதலும் வேட்டலும் வேற்றோர்க்
கோறலார்படை பயிறலு மெனமுன்னோர் கூறு
மாறு செய்கையுந் தனவெனக் கொண்டு வாழதிபன். (34)

அலக்க ணற்றுழ றன்னினு லேவலுற் றவரால்
விலக்கு மாற்றலர் குழுவினுற் கள்வரால் விலங்காற்
சொலக்க ணிப்பிலாக் குடிகட்கு மனத்திடைத் தோயுங்
கலக்க மைந்தையு நீக்கிய பாக்கிய கனவான். (35)

எந்த வேளையு நொந்தவர் துயரறிந் தின்ன
றந்த பேர்தன மைந்தனே யாயினுந் தக்க
பந்த மாதிய விதிப்படி தண்டனை பணிக்குஞ்
சிந்தை யாதிப னிந்தையி னீங்கிய செம்மல். (36)

வழுக்கி லாதமா மறையவ ரரசரில் வந்தோ
ரழுக்கு றாதநல் வணிகர்க்குந் திரமா பாள
ரிழுக்கு மேவிய தாழ்குலத் தினரெனு மிவரு
ளொழுக்க மேயின ருயர்ந்தவ ரெனக்கொளு முரவோன். (37)

புவியனைத்துமோ ரொழுங்கொடு வயங்கின வொளியப்
பவமகற்றிய மனுவெனும பார்த்திவன் பகுத்த
தவமறைக்குலத் தவரொடு நாற்குலத் தவரை
யவரவர்க் குறாஉந் தொழிற்றலை நிறுத்திய வண்ணல். (38)

பூமிவாழ்பவர் தேவர்கள் நாகர்கிம் புருடர்
தோமிலாமுனி வரரிவர் மதன்கணை தோய்ந்து
நாமநீங்கினர் பலரெனக் கண்டன னெவியுங்
காமமாகிய மறுவிலா மதிநிகர் கருத்தன். (39)

முதிரமாகிய கோலமால் வரையினு முடுகிக்
கதுமெனுவரு மாம்பிரா வதியொடு கமழுங்
குதிரை யாறுசேர் குமணமா நகரியிற் குலவிப்
பொதுவி லாதுநீர் சூழ்பெரும் புவிதனி புரப்போன். (40)

தன்னை மேவிய வாணர்க ளிச்சையாற் றுமே
யென்ன வாம்பொரு ளாயினுங் கொள்கென வினிதாப்
பண்ணி நாடொறு மீதலாற் பாண்பசிப் பகைஞ
னென்னு மோருயர் காரணநாமமு மிசைந்தோன். (41)

கோனல் கண்டிடாக் கோன்முறை குயிற்றிய குறிப்பால்
வானிலாப்பெருங் கவிகையி னிழற்கிடை வயங்கு

நீணிலத்தினர் சேபனே யாயினு நிகழ்த்துமப்
பாணர் தம்பசி யொன்றினுக் கென்றுமே பகைஞன். (42)

பார்தது வாழ்த்தவு மெழுதவும பணிகுதலப் பதியுங்
கார்த்த வீரிய வேந்தனுஞ் சலிப்புறக் கவினிப்
போர்த்த பேர்வைபோற் புவியெலாம் பொதிதரப் பொலியுஞ்
சீர்த்தி மேவிய பூபதி குமணனுஞ் செல்வன். (43)

மருவி கோககினர் வதனமாம் பங்கய மலர்க்கும்
பரவி யேபுவி நடுக்குறும பாவமாம பனிக்குஞ்
சரளமாகிய கவிவலோர் கலியிரு டனக்கு
மிரவியாமென விளங்கிய வளங்கொளு மேந்தல். (44)

ஏற்றநற்குணம் பலவும்பல் லுறுப்புக வினையச்
சாற்றுமீகையே யவற்றின்மேற் சிரமெனத் தயங்கப்
போற்று மெம்பிரா னருளணி மகுடமாப் பொலியத்
தோற்றுமோருருக கொண்டெனத் துலங்கிய தூயோன். (45)

இனையதன்மைய னாகியகுமணனு மிறைவன்
தனைநிகர்த்தசீர்ப் பரம்பரன் றிருவடிச் சலச
நினைவினுட்பெறீஇ நீணிலம் புயத்திடை நிறுவி
வனையும் வேந்தரிற் றிலகமா வயங்கினன் மாதோ. (46)

இரவலர்க் கீயுங் கொடையெனும் புணரி யிடைமறாத் தேய்வி
லா துதித்து, மருவியெவ் நாளும் வளர்பெரு மதிபோல் வயங்கிய பெ
ரும்புகழ் வள்ளல், புரவலர் மதிக்கும் புகழ்மணம் புவியைப் போர்த்
தலாற் குமணனாம் பூமான, றரையெலாந் தனது குடைநிழற் பொலி
யத தனியர சியற்றுமந் நாளில். (47)

மாமரக் கிளையார் மணிச்சிறைக் கிளையாம் வல்விரைந் தெழுந்
துல கனைத்தும், தாமொரு கிளையான் முரசெனுங் கிளையான் றடநெ
டும் படைவிழிப பசுந்தோள், வாமமார் கிளையார் மருவுகைக் கிளையா
ன் வாடிடப் புரியெழிற் குமண, பூமனுக் கிளையான் போரினுக் கிளை
ய்ரன் பொலியிளங் குமணனுப் புகல்வோன். (48)

கமழ்பூங் தேனைக் காய்ச்சிய பாகைக் கன்னலைக் கனியினைக்
கன்னடை, பிழிந்திரை பமுதை வென்றதீஞ் சுவைத்தா யிலகிய செ

ழுந்தமிழ்க் கவிஞர், தமைவியப தினைக யளித்தநன் மனத்தைச் சார்ந்
திலாத் தன்மையா லிவனை, யமனனென் றுலகோ ரறைந்தன ரமரி
லடலரிக் குருளையே றனையான். (49)

ஒருபணத தனையிற் றுயில்பவன் பதமு முவத்திடா னுலப்பிலா
தெழுகா, மருபணக் களிவன் டினம்பயி ரெருடையான் மதியெனு ம
தியினை மதியா, வருபணத தாசையென் றகா ரரவு வாய்க்கொள வழு
ங்கின னதனாற், கிருபணத் துவதத்திற் றலைவனு நின்றான் கேடிதன்
மேனும்வே றுளதோ. (50)

பொருளலா தனையும் பொருளெனப் புரியும் பொருளனா லெ
வையுமோர் பொருளோ, வருளினுற் பொறையா லன்பினு னலத்தா
லாற்றலால் வருசக மனைத்து, மிருளினும் பொருளால் வருதக
மிரவிக் கிணையுமா மிப்பொரு ளிலையேற், றெருளுலா மனமுஞ் சஞ்
சலப் பகையாற் சிறைசெயப் படுவது திண்ணம். (51)

குருளையே றனைய யாற்றலர் துணுக்கங் கொள்ளவுங் கொற்ற
வர் குழாத்தின், மருவினா யகமா யிருக்கவு மேனை வளனெலாம் மனிதி
னிற் பெறவும, விரிகடற் புவியிற் பொருளால் வேறு வேண்டுவ துள
துகொ லதனாற், பொருடனைப் போற்றி வாழெனப் பண்டே புகன்
றன ரறிந்திலா ரெவரே. (52)

பொன்னினை தருமை நோக்கியே யதனைப் புரிவொடு காத்திருப்
போரை, யின்னவ ருலுத்த ரெனவிலம் பாட்டி னெய்ப்புறு கவிஞரே
யிசைப்பா, ரன்னதாற் குறைவென் னவருளங் களிப்ப தப்பொரு
ளடைந்துழி யன்றோ, வென்னவிவ் வாறு தன்மதிக் குறைவா லெண்
ணினை னறிவினு பினோருன். (53)

இனையன பலவு மெண்ணினை னுகி யேற்பவர் தடைந்தவர் தம
து, வினைவினு மிகவெப் பொருளையு மளிக்கு நிருபனை நிருபனு நிற்
பிற், புனையுநம் மரசு விரைவினில் வறுமை பூணுமென் றுளங்கவல் பூ
ண்டு, முனைநெடும் படைககைத் தராபதி யான முன்னவன் முன்னவ
ன் மொழிவான். (54)

எட்டையபுரம் சம்ஸ்தானம்

வியவஸாயக் கைத்தொழில்,

கால்நடைக் காட்சி.

1907ஃ மார்ச்சுமீ 11உல் கோவில்பட்டியில் ஆரம்பம்.

வேண்டும் விவரங்கள் எட்டையபுரம் திவானவர்களுக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.